SJORS
van de Rebellenclub

10 OKTOBER 1964
VERSCHIJNT WEKELIJKS

Nr. 41

HOERA!!!

HET NIEUWE SJORSBOEK IS VERSCHENEN!

SJORS EN SJIMMIE

ALS JOURNALISTEN

Sjors en Sjimmie zijn bij een krant terechtgekomen, waar voor de jacht op groot nieuws de beste journalisten worden ingezet. In dit spannende boek krijgen ze de kans om te bewijzen dat ze hun vak verstaan. Sjors en Sjimmie krijgen moeilijke opdrachten en hun werk voert hen niet alleen de hele wereld over, ze beleven er ook de spannendste avonturen bij. Ze raken met een onderzeeboot vast onder het poolijs, ontmaskeren een bankrover, worden als smokkelaars gearresteerd, maken met een ballon een noodlanding op zee, worden in Hollywood tot filmster gebombardeerd en beleven nog veel meer avonturen. Wil je hun belevenissen op de voet volgen? Vraag dan aan je ouders of ze dit boek willen bestellen. Maar... het moet wel vlug gebeuren, want de Sjorsboeken zijn ieder jaar snel uitverkocht!

EEN VERHAAL OM VAN TE SMULLEN; 104 PAGINA'S PRACHTIGE VIERKLEURENDRUK. EN TOCH SLECHTS F 1.95!

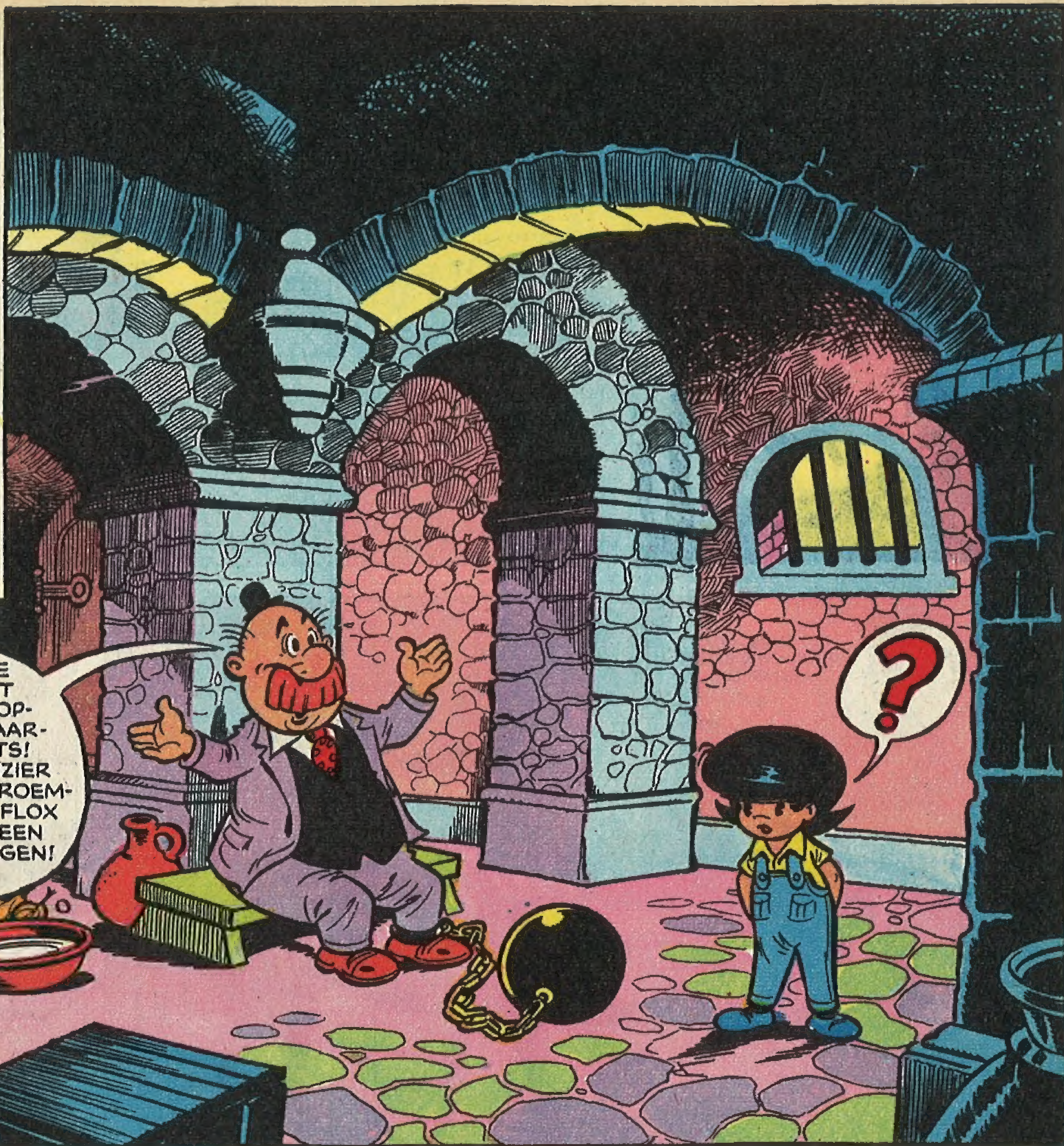

DIT SJORSBOEK IS VERKRIJGBAAR:

● Bij de plaatselijke bezorger van dit blad ● Door overschrijving van f 1.95 op giro nr. 9229 t.n.v. de N.V. Drukkerij De Spaarnestad, afd. Extra-uitgaven, te Haarlem, waarbij op het girostrookje duidelijk moet worden vermeld: „SJORS EN SJIMMIE ALS JOURNALISTEN" ● Bij uw boekhandelaar

België 35 F. Verkrijgbaar bij onze verkopers, de boek- en dagbladhandel en bij N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., Van Schoonbekestr. 34-38, Antwerpen, postrekening 8.34.05.

DINKIE
DOOR
CAROL VOGES

HET IS TOCH TE GEK, DINKIE, DAT WE HIER ZITTEN OPGESLOTEN! EN WAARVOOR? VOOR NIETS! DIE DIKKE GROOTVIZIER DACHT DAT IK DE BEROEMDE DOKTER FABIUS FLOX WAS! IK KON ER GEEN SPELD TUSSEN KRIJGEN!
?

IK MOET ER NIET AAN DENKEN WAT DIE OMAR-BEN-HASSAN ALLEMAAL VOOR MOOIS TE VERTELLEN HAD. ROZE PALEIZEN, SCHITTERENDE TUINEN, DE HEERLIJKSTE DRANKEN EN HET FIJNSTE ETEN... JA, JA!

WEET JE WAT JE HIER TE SMIKKELEN KRIJGT? ALSJEBLIEFT! WATER EN GRAUWE KNOLLEN! BAH!

?!
LATEN WE ONZE KRACHTEN NIET VERSPILLEN MET BOOS WORDEN. HET ENIGE DAT ONS KAN HELPEN IS EEN GOED ONTVLUCHTINGSPLAN!

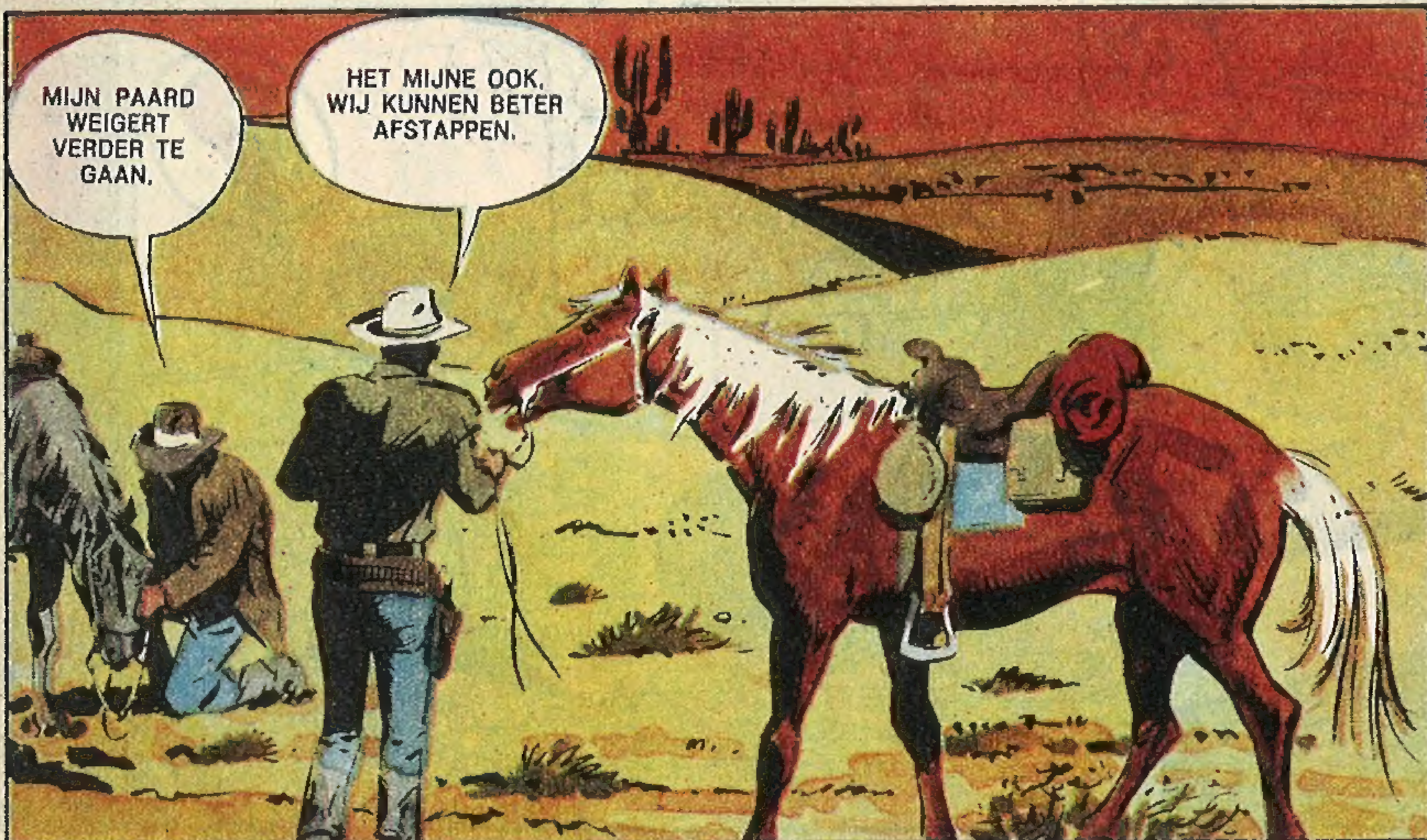

ACH, JIJ MET JE PLANNEN! WAT HEB JE DAAR NU AAN ALS JE MET ÉÉN BEEN VASTZIT AAN EEN IJZEREN KOGEL?
WIST IK MAAR WAAR BEO GEBLEVEN WAS! ZOU BEO ZO SLIM ZIJN ONS TE GAAN ZOEKEN, OPA?
?

VERGEET HET MAAR! HOE ZOU BEO ONS OOIT MOETEN VINDEN, HIER IN DEZE KELDER?

OPA! DINKIE!

OLD SHATTERHAND EN WINNETOU
DOOR DR. KARL MAY

ALS NA VIJF DAGEN HUN WATER-VOORRAAD IS UITGEPUT, RAKEN OLD SHATTERHAND EN SANS-EAR IN GROTE MOEILIJKHEDEN.

MIJN PAARD WEIGERT VERDER TE GAAN.
HET MIJNE OOK. WIJ KUNNEN BETER AFSTAPPEN.

IK KAN NIET MEER.
MIJN HOOFD TOLT.

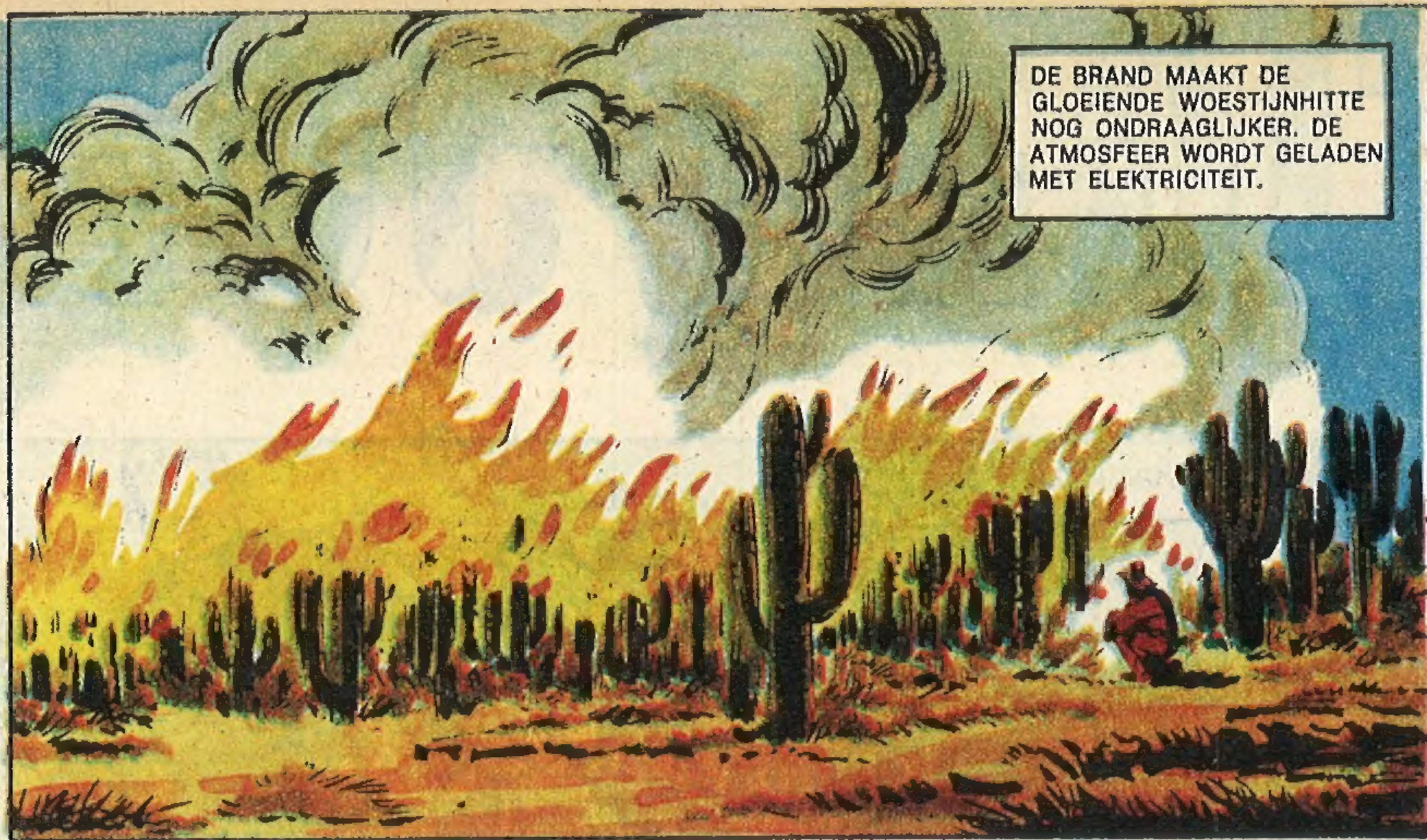

GA MAAR VERDER ZONDER MIJ, BESTE VRIEND.
IK KAN NIETS MEER VOOR HEM DOEN. IK KAN ALLEEN MAAR HOPEN DAT ER SPOEDIG HULP KOMT.

WERKELIJK, IK ZIE GEEN UITKOMST MEER.

MAAR... DAT IS HET!!! DE CACTUSSEN! NATUURLIJK, DE CACTUSSEN!

OLD SHATTERHAND HERINNERT ZICH EENSKLAPS EEN OUDE KUNSTGREEP VAN DE PRAIRIE-BEWONERS: KUNSTMATIGE REGEN!

JE HOEFT ALLEEN MAAR DE UITGEDROOGDE CACTUSSEN IN BRAND TE STEKEN...

DE BRAND MAAKT DE GLOEIENDE WOESTIJNHITTE NOG ONDRAAGLIJKER. DE ATMOSFEER WORDT GELADEN MET ELEKTRICITEIT.

NA ENIGE TIJD VORMT ZICH EEN WOLKENVELD AAN DE HEMEL.

ENKELE OGENBLIKKEN LATER BREEKT EEN ONWEER LOS EN VALT DE REGEN BIJ STROMEN NEER.
BOEMMMM!
EINDELIJK... HET IS GELUKT.

WATER! WATER!

DE TWEE JAGERS EN HUN PAARDEN ZIJN GERED.

HEB JIJ WELEENS GEHOORD VAN DE „STAKEMEN"?
JE BEDOELT DIE WOESTIJN-BANDIETEN, DIE UITGEPUTTE REIZIGERS AANVALLEN EN UITSCHUDDEN?

JA, ALS JE HET MIJ VRAAGT, ZIJN WIJ HUN EERSTVOLGENDE SLACHTOFFERS. DE PIJLTJES DIE DE WEG AANGEVEN, ZIJN MET OPZET VERKEERD GEPLAATST.
WAT WIL JE DAARMEE ZEGGEN?

DAT WIJ AL TWEE DAGEN OM HETZELFDE PUNT HEEN DRAAIEN.

IK GELOOF, DAT JE GELIJK HEBT. ZIE JE GINDS DAT GROEPJE MANNEN? HET ZIJN DE „STAKEMEN"!!!

N'Mango, Joes bediende, is door een reuzenslang aangevallen. . .

TIGER JOE

redder in de nood

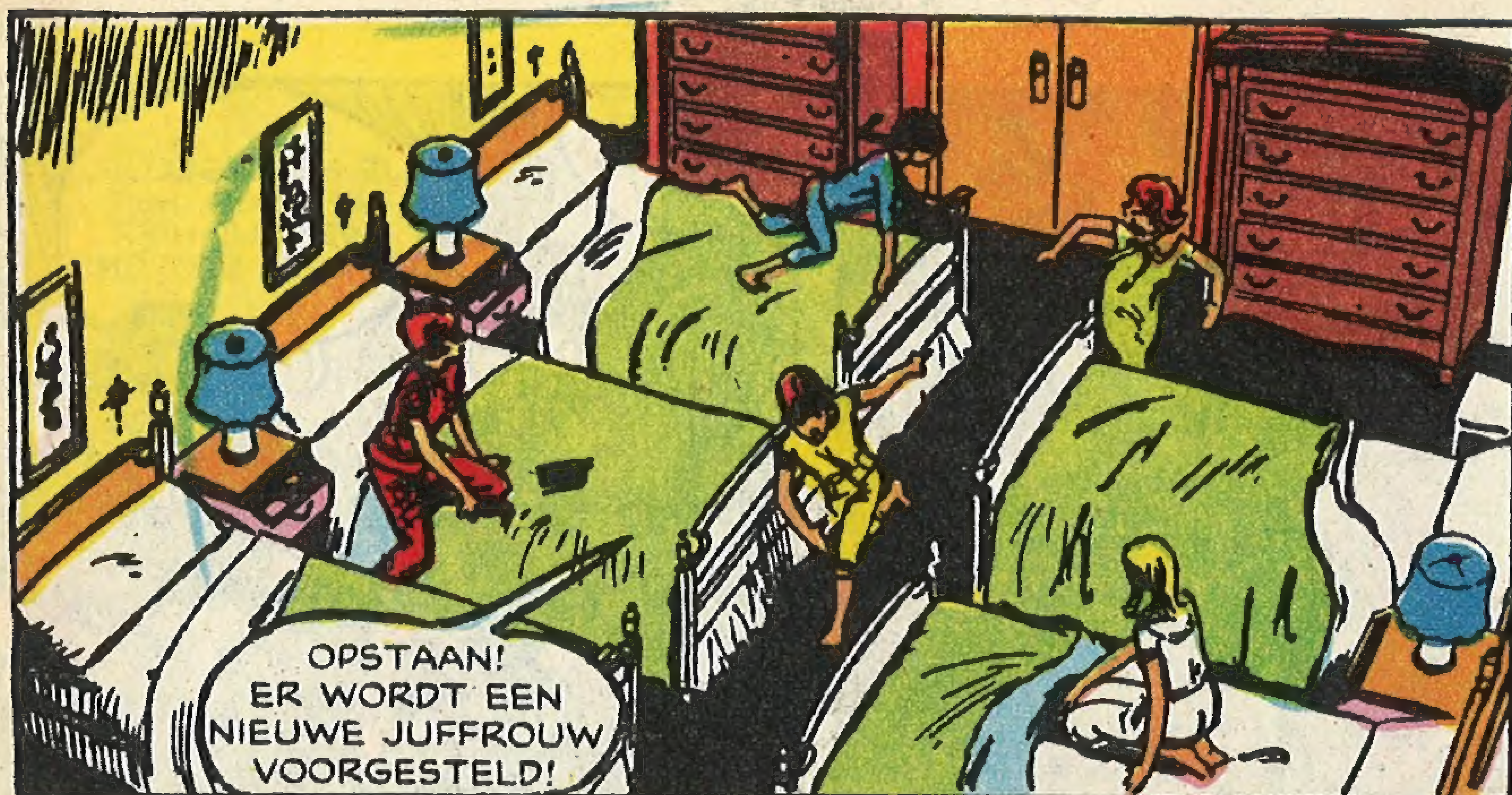

Op een van de slaapzalen van de school is men laat naar bed gegaan, want Christine heeft al haar belevenissen moeten vertellen. De volgende morgen valt het opstaan dan ook niet mee. . .

De vrolijke vijf van de Edelweiss-school

OP HETZELFDE MOMENT IN PARIJS...

WIE ZIJN DEZE MANNEN EN WAT WILLEN ZE VAN JUFFROUW PERKINS?

HET SCHATEILAND

DE MUITERS WAREN OP WEG NAAR DE SCHAT, TERWIJL IK ALS GEVANGENE WERD MEEGEVOERD. DE KAPITEIN EN MIJN ANDERE VRIENDEN ZWIERVEN ERGENS OP HET EILAND. PLOTSELING WERDEN WE OPGESCHRIKT DOOR EEN LIED, DAT VOOR ONS UIT DE BOSSEN OPSTEEG...

DAT IS FLINT!

NOG NOOIT HAD IK MENSEN ZÓ ZIEN SCHRIKKEN. DE MUITERS WERDEN LIJKBLEEK EN MET UITPUILENDE ANGSTOGEN BLEVEN ZE ALS VERSTEEND STAAN.

TOEN HET LIED UIT WAS, GING DE STEM VERDER...

DARBY, HAAL RUM VOOR ME, HAAL RUM VOOR ME!

JA, DAT MOET FLINT WEL ZIJN. DAT WAREN ZIJN LAATSTE WOORDEN. DARBY MOEST RUM VOOR HEM HALEN. IK WAS ER ZELF BIJ!

OOK TOEN ER GEEN GELUID MEER UIT DE BOSSEN KWAM, BLEVEN DE MUITERS RADELOOS VAN ANGST, ALS AAN DE GROND GENAGELD, STAAN.

ER LIGGEN ZEVENHONDERD-DUIZEND POND OP ONS TE WACHTEN! DACHTEN JULLIE DAT IK MIJ DAARVAN AF LAAT HOUDEN? NOCH DOOR FLINT, NOCH DOOR ZIJN GEEST!

SILVER HAD ZICH INTUSSEN MIN OF MEER HERSTELD EN PROBEERDE ZIJN KORNUITEN MOED IN TE SPREKEN.

TROUWENS, WAT KLETS IK TOCH OVER ZIJN GEEST! ER WAS DUIDELIJK EEN ECHO TE HOREN EN HEBBEN JULLIE WELEENS MEEGEMAAKT DAT EEN GEEST EEN ECHO HAD? NEE, MANNEN, DIT IS GEEN GEEST EN NU IK EROVER NADENK, IK HEB DIE STEM MEER GEHOORD. DIT IS, DIT IS... JA, DIT IS DE STEM VAN BEN GUNN!

MAAR BEN GUNN IS TOCH OOK AL LANG DOOD?

DOOD OF LEVEND, VAN DIE ONBENULLIGE BEN GUNN TREKT NIEMAND ZICH IETS AAN, BEGREPEN!

NADAT AANGENOMEN WAS DAT DE STEM WELEENS DIE VAN BEN GUNN KON ZIJN, KEERDE HET VERTROUWEN WEER TERUG IN DE PLOEG EN VERVOLGDEN WE ONZE WEG.

DE SCHAT MOEST AAN DE VOET VAN EEN ALLEENSTAANDE BOOM LIGGEN EN AANGEZIEN WE VOLGENS DE KAART AL AARDIG DICHT IN DE BUURT WAREN, WERD ER BIJ ELKE EENZAME BOOM GEGRAVEN...

NADAT HET GRAAFWERK BIJ EEN AANTAL BOMEN NIETS HAD OPGE-LEVERD, BLEEK EEN OUDE KNOESTIGE EIK DE BEWUSTE BOOM TE ZIJN...

IK LAAT MIJ LEVEND VILLEN ALS DAT DE BOOM NIET IS!

SILVER HAD GELIJK! DIT WAS DE BOOM WAAR DE SCHAT... GELEGEN HAD!

ZE ZIJN ONS VOOR GEWEEST!

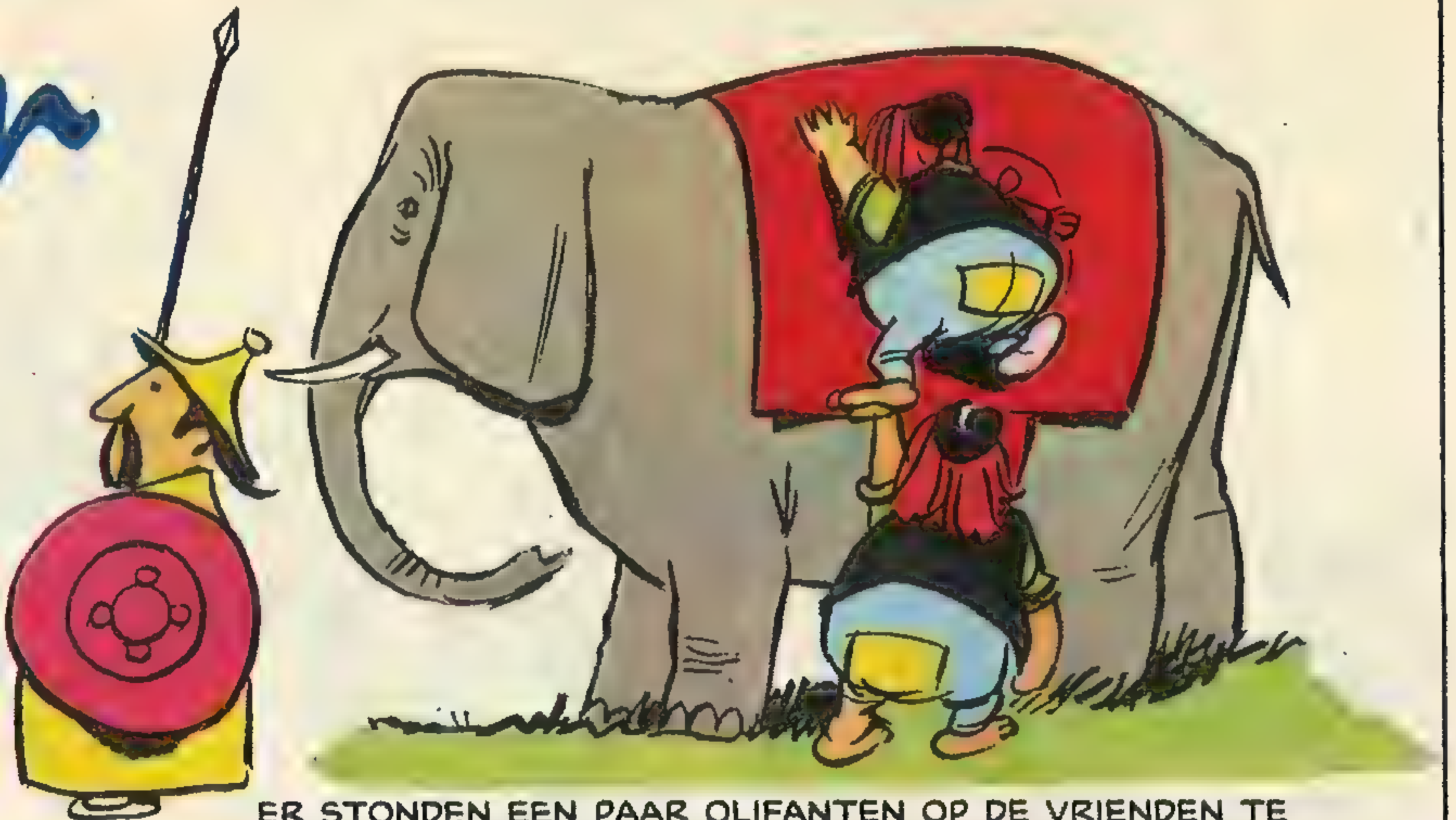
DICHT AAN DE VOET VAN DE EIK WAS EEN GROOT GAT GEGRAVEN EN LINKS EN RECHTS HIERVAN LAGEN DELEN VAN KISTEN, MET OP ÉÉN HIERVAN DE NAAM **WALRUS**, HET SCHIP VAN FLINT!...

WALRUS

H. ROIGANS

Freek en Frank

OP VERZOEK VAN DE MAHARADJA VAN KAIPUT WAREN ADMIRAAL BOEM EN ONZE TWEE VRIENDEN NAAR DAT LAND GEVAREN...

ER STONDEN EEN PAAR OLIFANTEN OP DE VRIENDEN TE WACHTEN, MAAR HET WAS VOOR HEN EEN HELE TOER OM EROP TE KOMEN. WAT ZE OOK PROBEERDEN, HET LUKTE NIET.

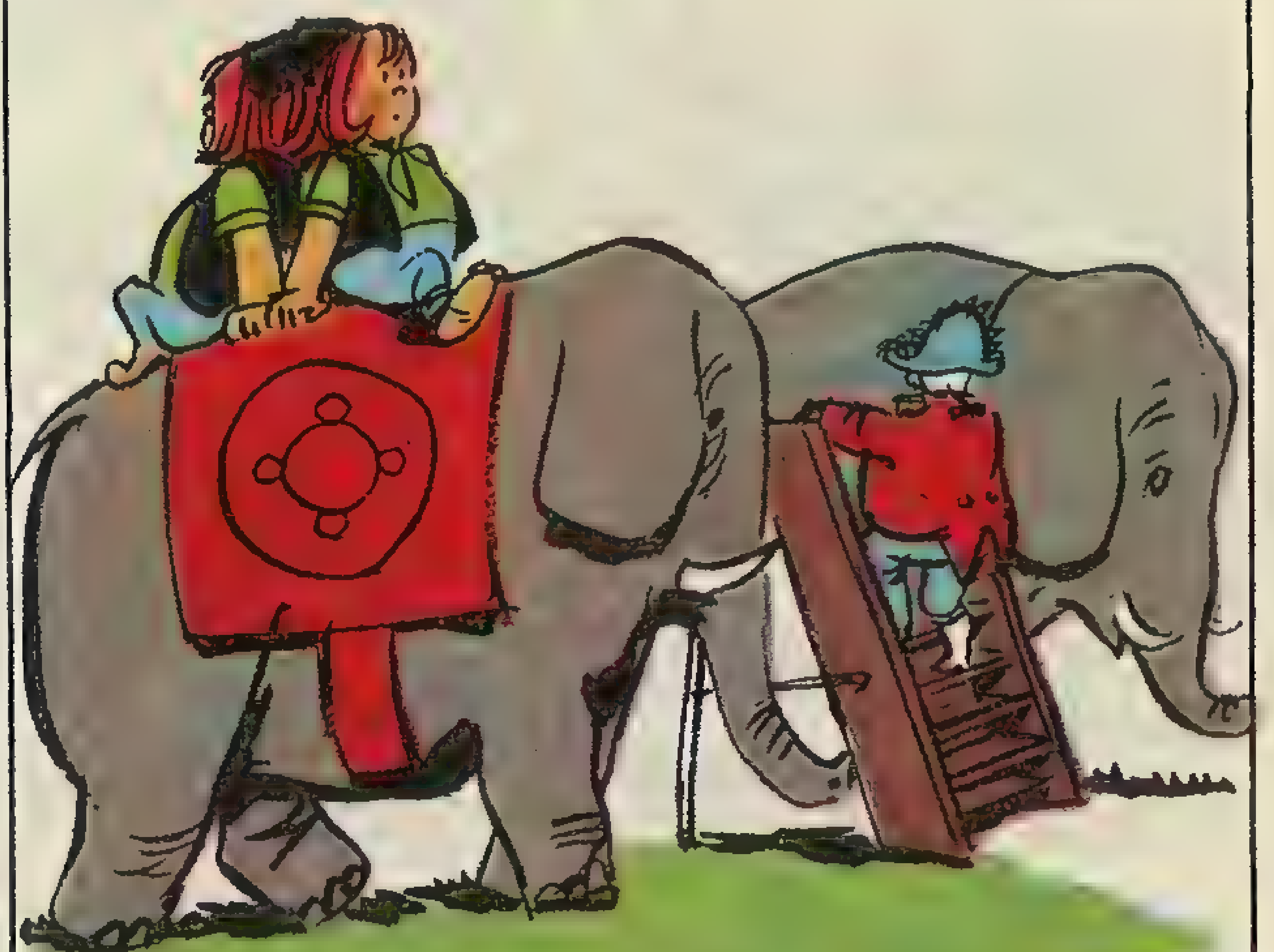
TOEN KWAM FRANK OP HET IDEE EEN LANG TOUW VAN HET SCHIP TE HALEN. DAARMEE ZOU HET MISSCHIEN WEL GAAN.

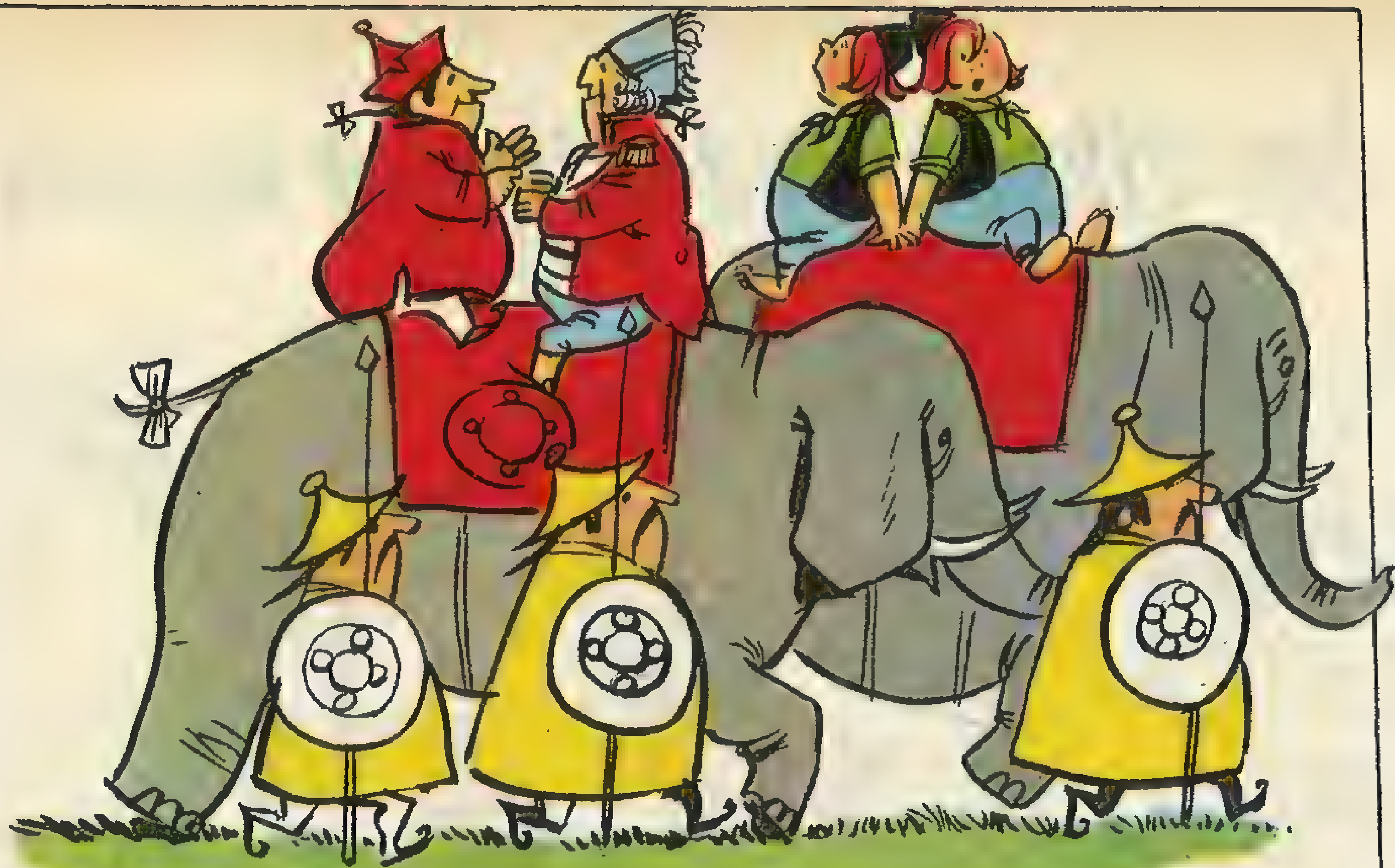
FRANK GING AAN DE ENE KANT STAAN EN GOOIDE MET EEN GEWELDIGE ZWAAI HET TOUW OVER HET DIER HEEN. AAN DE ANDERE KANT VING FREEK HET TOUW HANDIG OP.

TOEN KLAUTERDEN ZE IEDER AAN EEN KANT NAAR BOVEN. ADMIRAAL BOEM ONDERHANDELDE INTUSSEN OVER DE KOOPPRIJS.

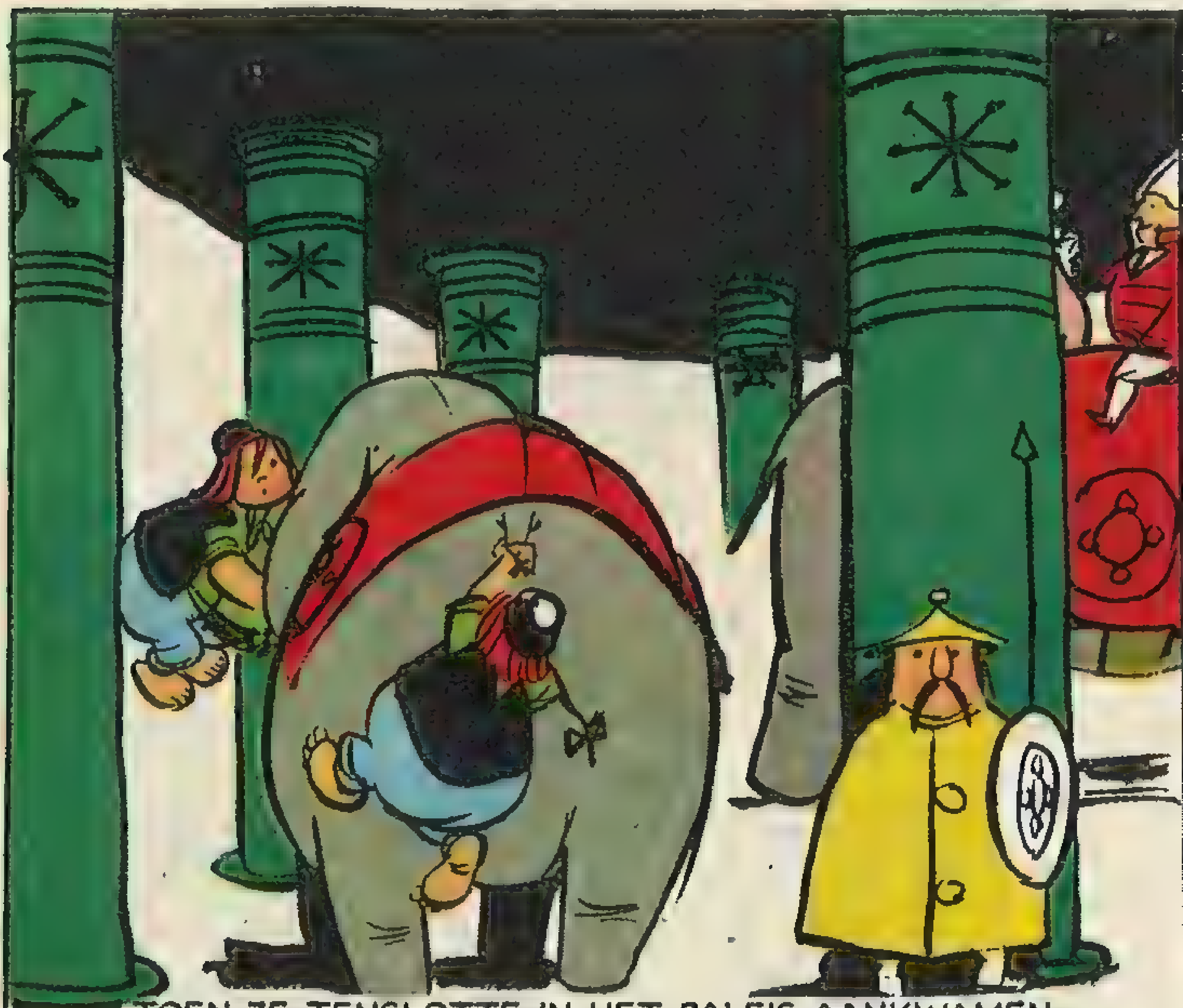
DAT SCHEEN GOED TE LUKKEN, WANT EVEN LATER KLOMMEN DE TWEE MANNEN OP DE STAATSIE-OLIFANT EN BEGON DE REIS NAAR DE HOOFDSTAD.

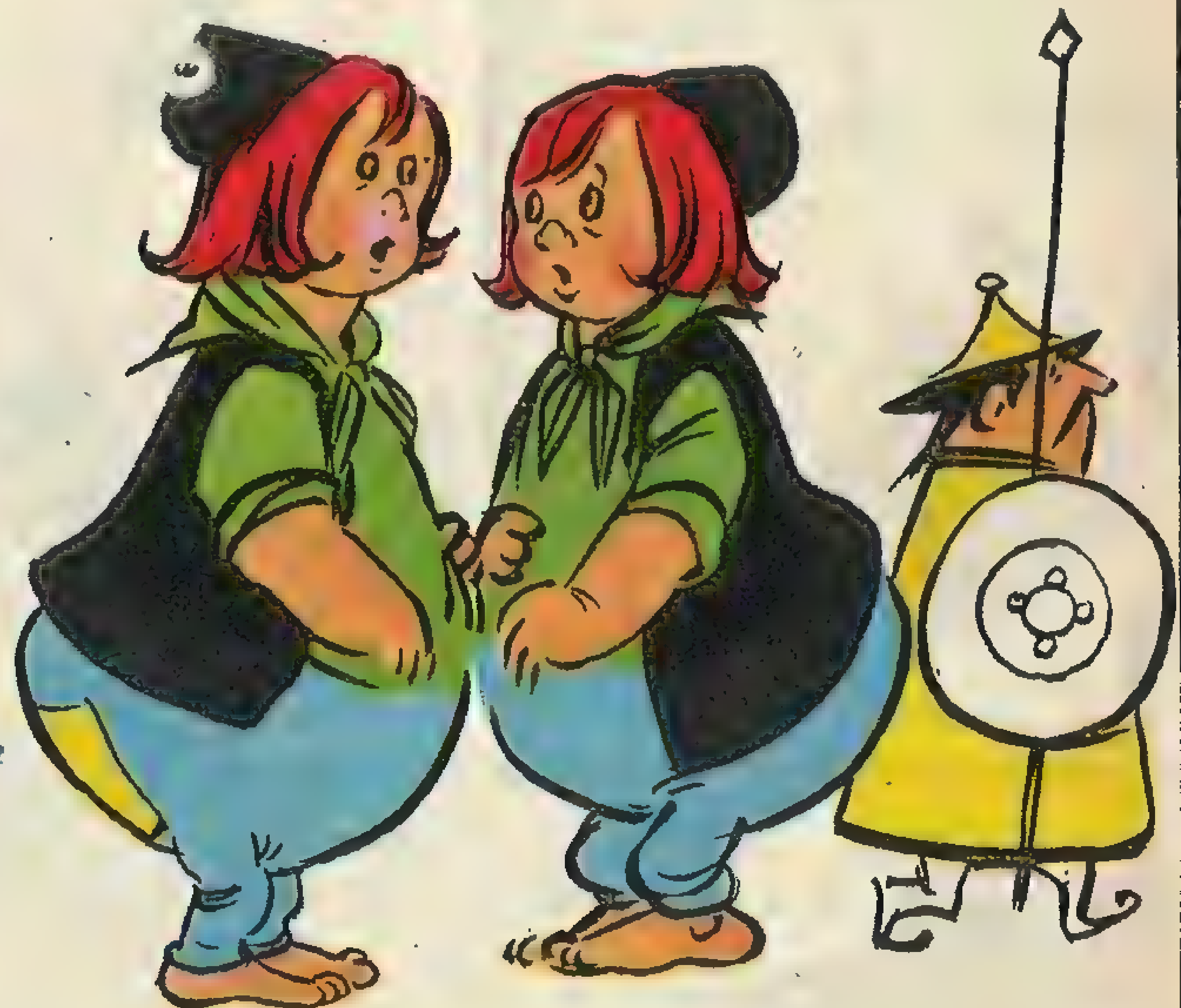
HET WAS EEN INDRUKWEKKENDE TOCHT BOVEN OP DE RUGGEN VAN DIE ENORME DIEREN. ALLEEN SCHOMMELDE HET WEL ERG.

EN HOE LANGER HET DUURDE, DES TE VERDER GLEDEN DE TWEE VRIENDEN VAN DE BREDE RUG AF.

TOEN ZE TENSLOTTE IN HET PALEIS AANKWAMEN, HING FRANK AAN HET PUNTJE VAN DE STAART EN FREEK WAS ERGENS OP DE SLURF BELAND.

„IK BEN OP ONS SCHIP NOG NOOIT ZO ZEEZIEK GEWEEST ALS OP DIE HOBBELENDE RUG," MOMPELDE FRANK.

DE MAHARADJA EN BOEM HADDEN HET ER VEEL BETER AFGEBRACHT. NA EEN KWARTIER LUIDDE DE GONG VOOR HET ETEN. ZE HURKTEN NEER VOOR EEN TAFEL, DIE BELADEN WAS MET EEN MASSA KOMMETJES.

IN PLAATS VAN VORKEN EN LEPELS LAGEN ER TWEE STOKJES NAAST ELK KOMMETJE. DAARMEE ETEN WAS NIET BEPAALD MAKKELIJK, VONDEN FREEK EN FRANK.

Billie Turf

het dikste studentje ter wereld

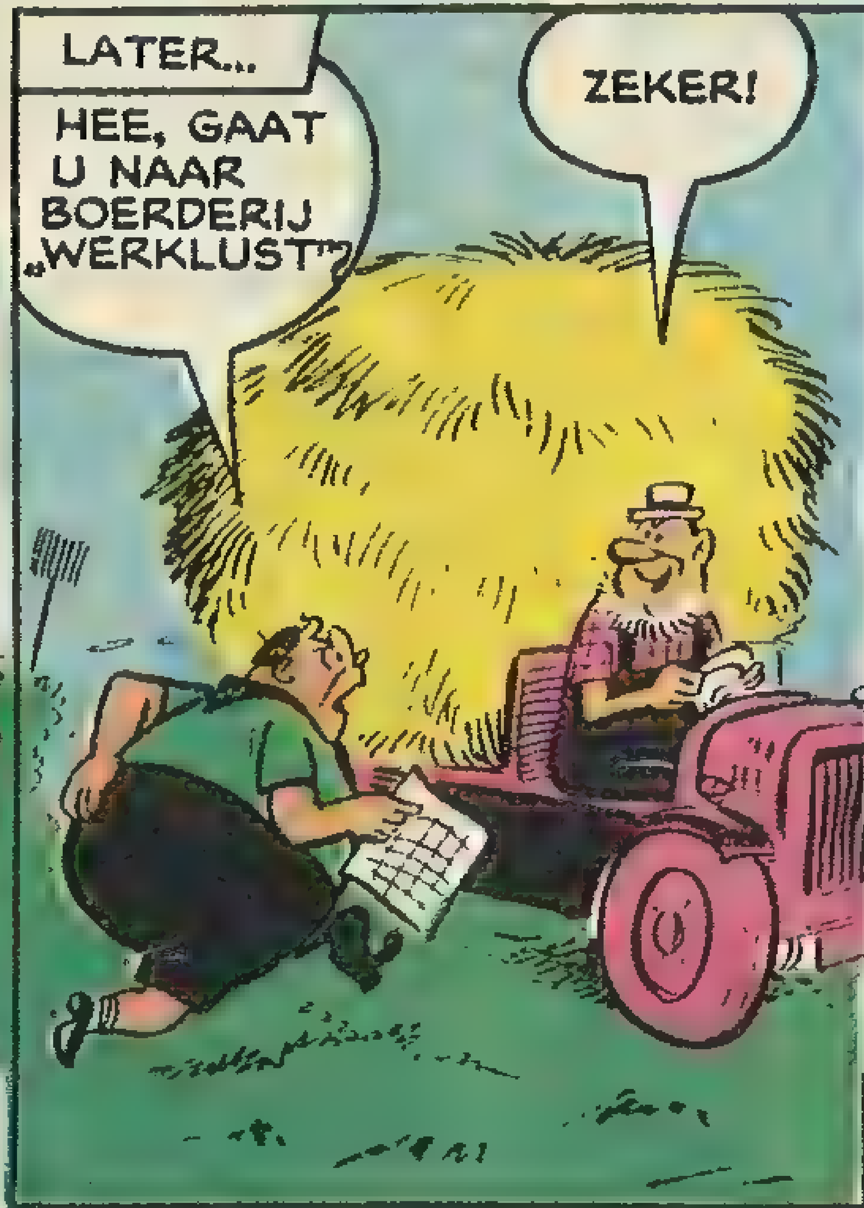
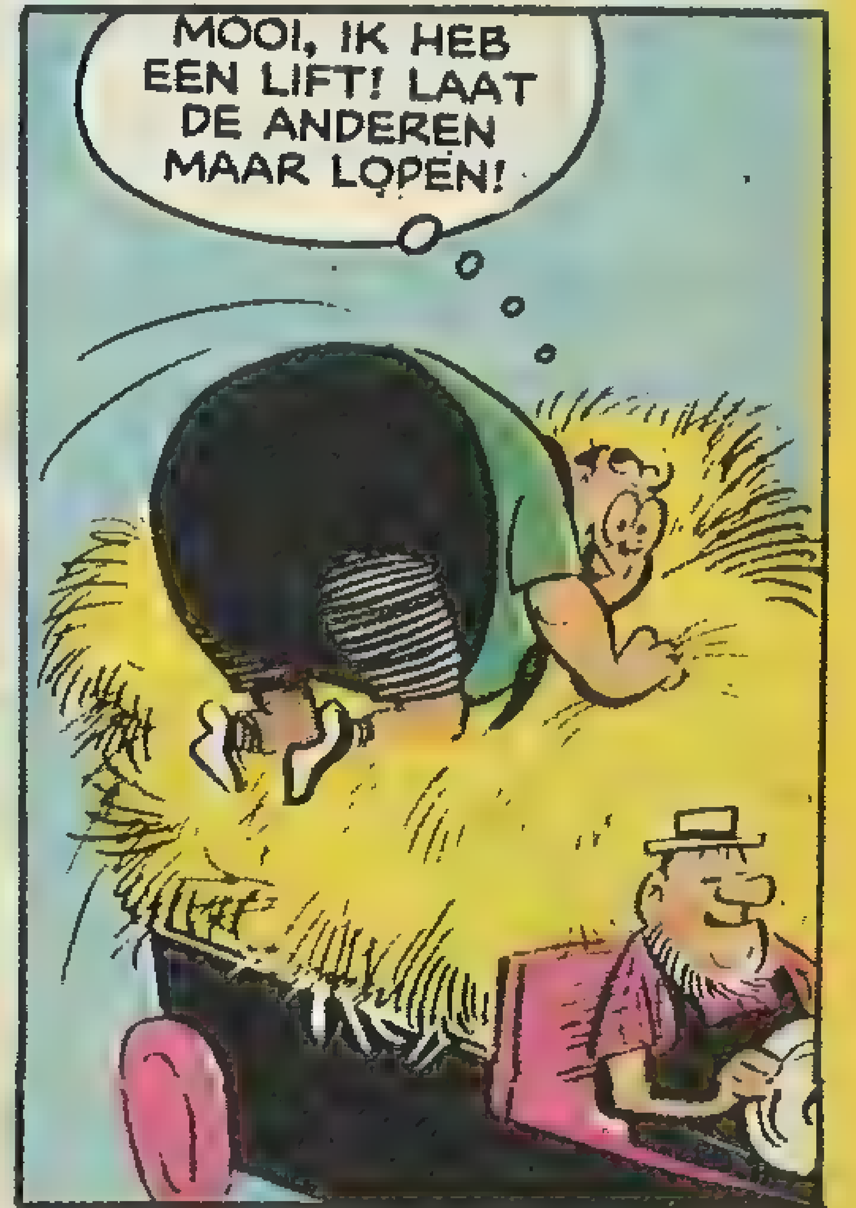

IK HEB EEN PLAN! IK ZAL DIT BORD VERBERGEN!
LET op de STIER
HEK SLUITEN

WAAROM GAAN JULLIE NIET HIERIN? DIT IS DE KORTSTE WEG!
DAT DOEN WE!

ALS HET EEN KORTERE WEG IS, WAAROM GAAT BILLIE DAN OOK NIET ZO?
HA! HA!

HEE, BILLIE, GA JE NIET MEE?
DE STIER ZAL WEL WOEST WORDEN ALS HIJ ZE DOOR DE WEI ZIET LOPEN! HA, HA, HA!
HEK SLUITEN

HELP!

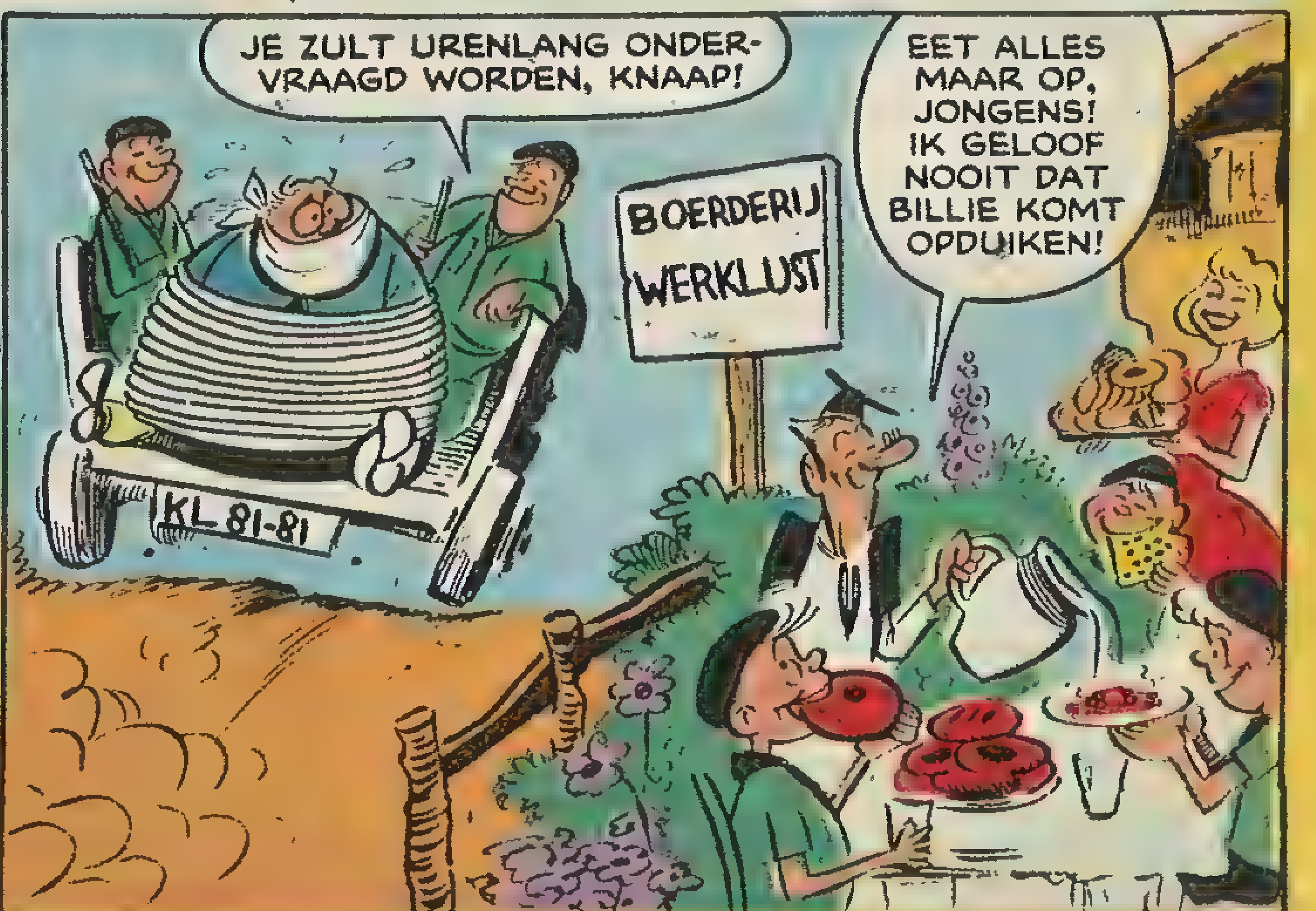
HELP ME ASJEBLIEFT, JONGENS!

LATER...
HEE, GAAT U NAAR BOERDERIJ „WERKLUST"?
ZEKER!

MOOI, IK HEB EEN LIFT! LAAT DE ANDEREN MAAR LOPEN!

NOG LATER...
STOP! IK DACHT, DAT U ZEI DAT U NAAR DE BOERDERIJ GING!
BOERDERIJ WERKLUST

JAZEKER, MORGEN! MAAR VANDAAG MOET IK ERGENS ANDERS HEEN!
WAT EEN BEDRIEGER!

ONDERTUSSEN ZIJN ER MILITAIRE OEFENINGEN AAN DE GANG...
WIJ MOETEN DE VIJAND VANDAAG VERSLAAN, MANNEN! KIJK UIT VOOR HUN WAARSCHUWINGS-SCHOTEN!
MILITAIRE OEFENINGEN PANTSERDIVISIE

HIJ IS NIET VAN ONS ONDERDEEL! DAN IS HIJ VAST VAN DE VIJANDELIJKE TROEP!
IK MOET NU TOCH DICHT BIJ HET EINDPUNT ZIJN!

JIJ BENT ONZE GEVANGENE, BROER!
WIJ BRENGEN HEM NAAR HET HOOFDKWARTIER!

JE ZULT URENLANG ONDERVRAAGD WORDEN, KNAAP!
BOERDERIJ WERKLUST
EET ALLES MAAR OP, JONGENS! IK GELOOF NOOIT DAT BILLIE KOMT OPDUIKEN!
KL 81-81

Toosje Tontel

ALS TOOSJE BESEFT, DAT ZIJ VEEL TIJD VERLOREN HEEFT, ZEGT ZE TOT ZICHZELF: NAAR DE MAAN MET DE ZUINIGHEID! EN LAAT ZICH MET EEN TAXI NAAR DE NOTARIS BRENGEN.

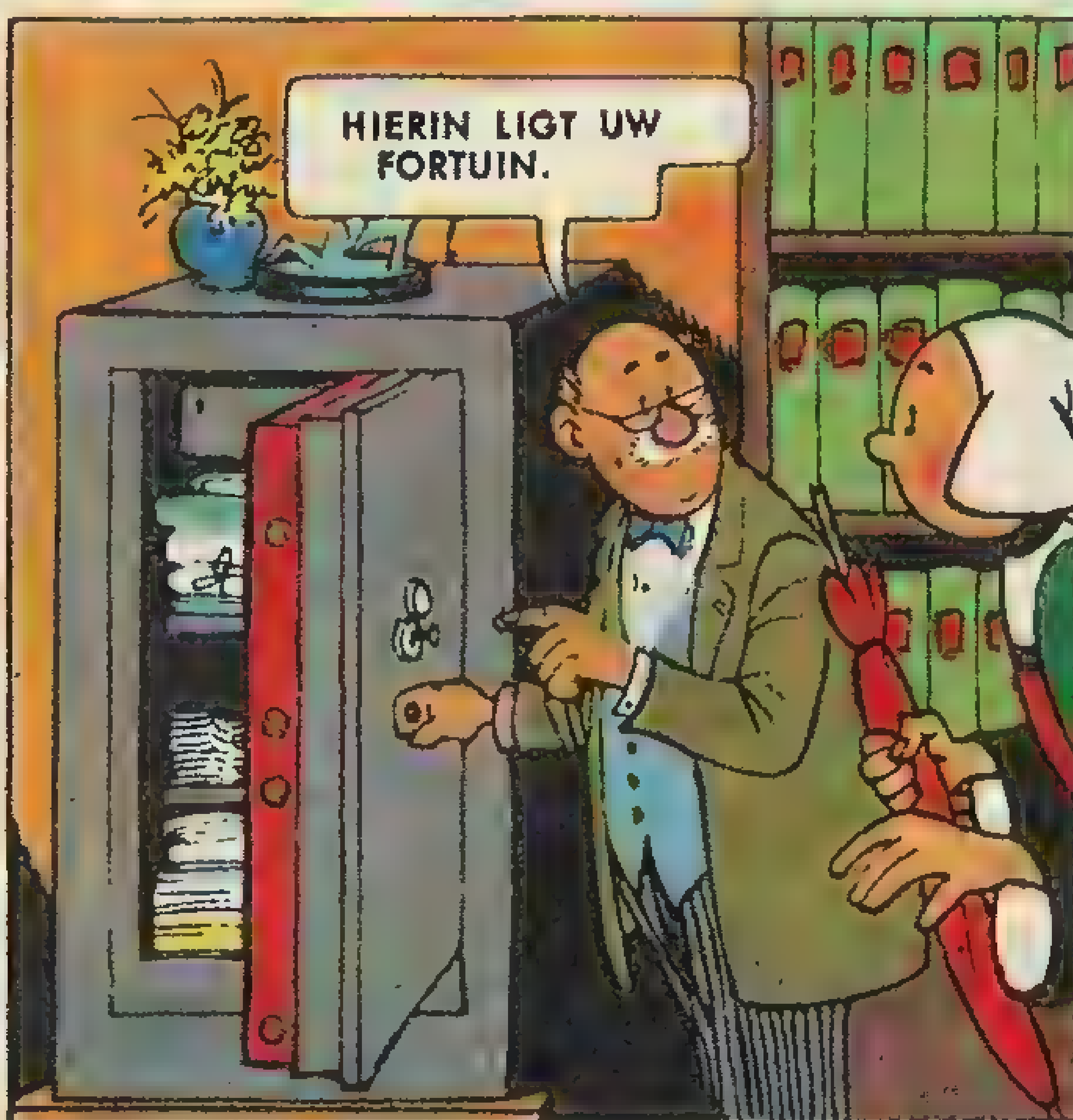

MOET TOOSJE TONTEL NOU HAAR HELE FORTUIN DOOR DIE NARE WINDVLAAG VERLIEZEN???

IK GELOOF, DAT WE ALLES HEBBEN!
IK HOOP HET. DANK U.

PRACHTIG! DAN KUNNEN WIJ DE ZAKEN SNEL AFWIKKELEN.

HELAAS! AKTE NUMMER 2, HET VOORNAAMSTE STUK, ONTBREEKT! NU MOETEN WE HELEMAAL OPNIEUW BEGINNEN EN DAT ZAL VEEL TIJD KOSTEN. HET SPIJT ME, JUFFROUW TONTEL, MAAR U ZULT NOG EENS TERUG MOETEN KOMEN.

ARME TOOSJE TONTEL.
WEL JA! NU BEGINT HET OOK NOG TE REGENEN!

MIJN PARAPLU KAPOT. . . IK BIJNA ZONDER GELD IN PARIJS. . . WAT MOET IK DOEN?

IK BEN GEEN GELUKSVOGEL! ALLES VERLOREN DOOR ZO'N STOM STUKJE WEGGEWAAID PAPIER! IK ZAL NAAR HUIS MOETEN LOPEN. EN HET WORDT NOG KOUD OOK!

VOORUIT, MIJN LAATSTE DWAASHEID! OP HOOP VAN ZEGEN! GEEF MIJ MAAR WAT WARME KASTANJES.

IK ZAL ZE IN EEN HEEL MOOI PAPIERTJE PAKKEN. ALSTUBLIEFT. EET SMAKELIJK.

TOOSJE STAAT VERSTOMD.
MAAR. . . !

AKTE NUMMER 2 !!!

DAT KIND IS STAPELGEK! WIE GOOIT ER NOU MIJN KOSTELIJKE KASTANJES WEG VOOR ZO'N STUKJE OUD PAPIER, DAT IK NOG GEVONDEN HEB BOVENDIEN?

TOOSJE STUIFT ALS EEN WERVELWIND HET NOTARISKANTOOR BINNEN.
HIER IS AKTE NUMMER 2 !!!

Cliff Rendall

SCIENCE FICTION

GEVANGENEN VAN HET HEELAL

IN OPDRACHT VAN DE SUPER-COMPUTER MATIC ZIJN RENDALL EN ZIJN METGEZELLEN OP ZOEK GEGAAN NAAR EEN ANTIMATERIE-PLANEET. VOORBIJ HET STELSEL ALPHA-CENTAURI DOEN ZICH IN HUN RUIMTESCHIP PLOTSELING VREEMDE VERSCHIJNSELEN VOOR...

DEKSELS! HET SPOOKT HIER! WAAR KOMEN DIE VREEMDE WEZENS VANDAAN?

ZE VERDWIJNEN EN ER KOMEN ANDERE VOOR IN DE PLAATS. KIJK, ER KOMEN ZELFS PLANTEN TE VOORSCHIJN!

HET MOET EEN SOORT RUIMTELIJKE PROJECTIE ZIJN! VOLG DIE LICHTBUNDEL MAAR EENS. HET LICHT KOMT UIT DAT TOESTEL!

33

ATTENTIE, TERRANEN!

IK DENK DAT HET BREIN VAN DE JONDAR NU EEN VERKLARING VOOR DIE VERSCHIJNSELEN GAAT GEVEN!

ZE ZIJN VERDWENEN!

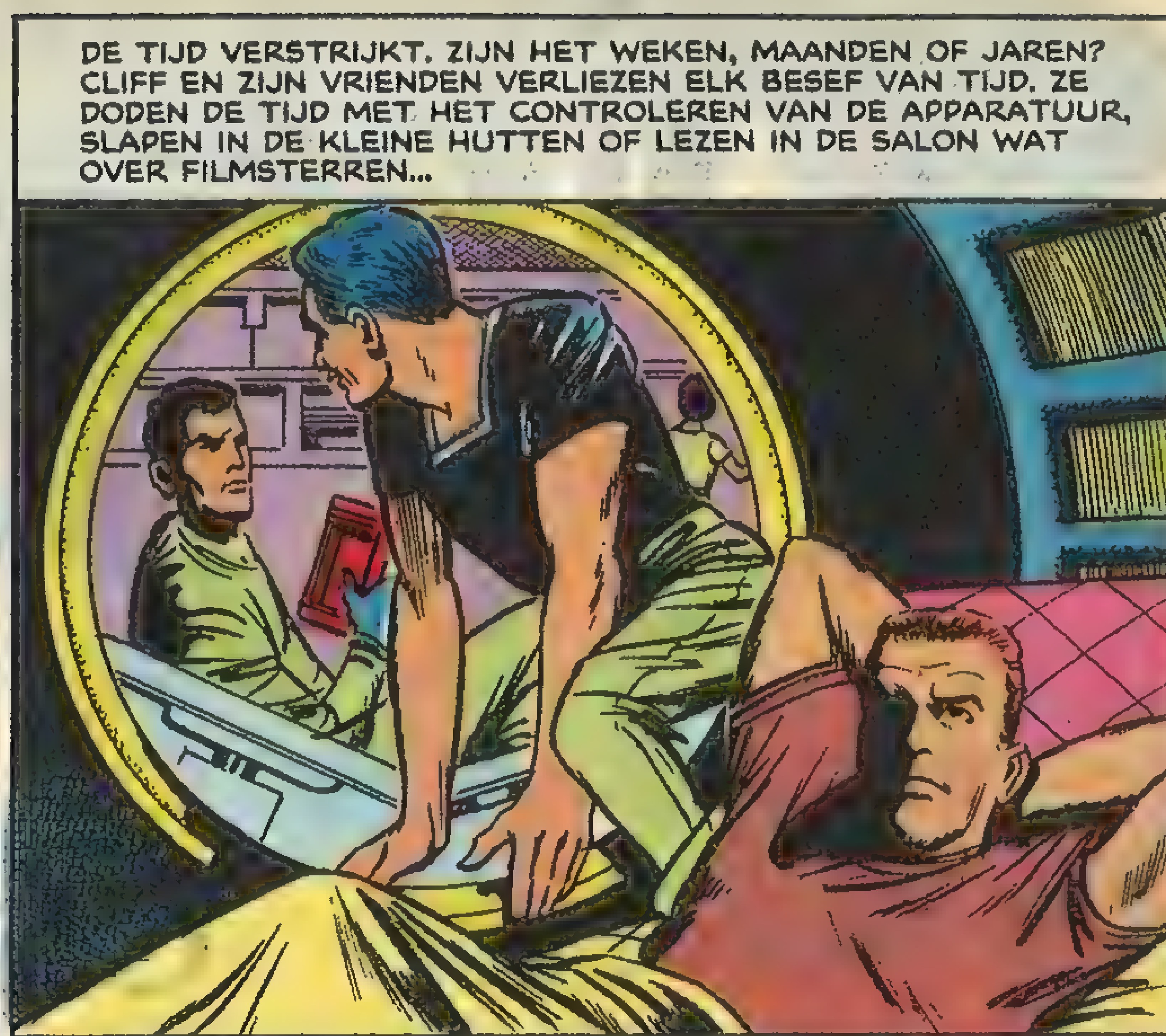
DE DIMENSIONALE PROJECTIE LIET BEELDEN ZIEN VAN HET LEVEN, DAT OP DE PLANETENSTELSELS, WELKE WIJ THANS PASSEREN, VOORKOMT...

HM! KUNNEN DERGELIJKE PROJECTIES IN HET VERVOLG VAN TEVOREN AANGEKONDIGD WORDEN? WIJ SCHROKKEN ENORM!

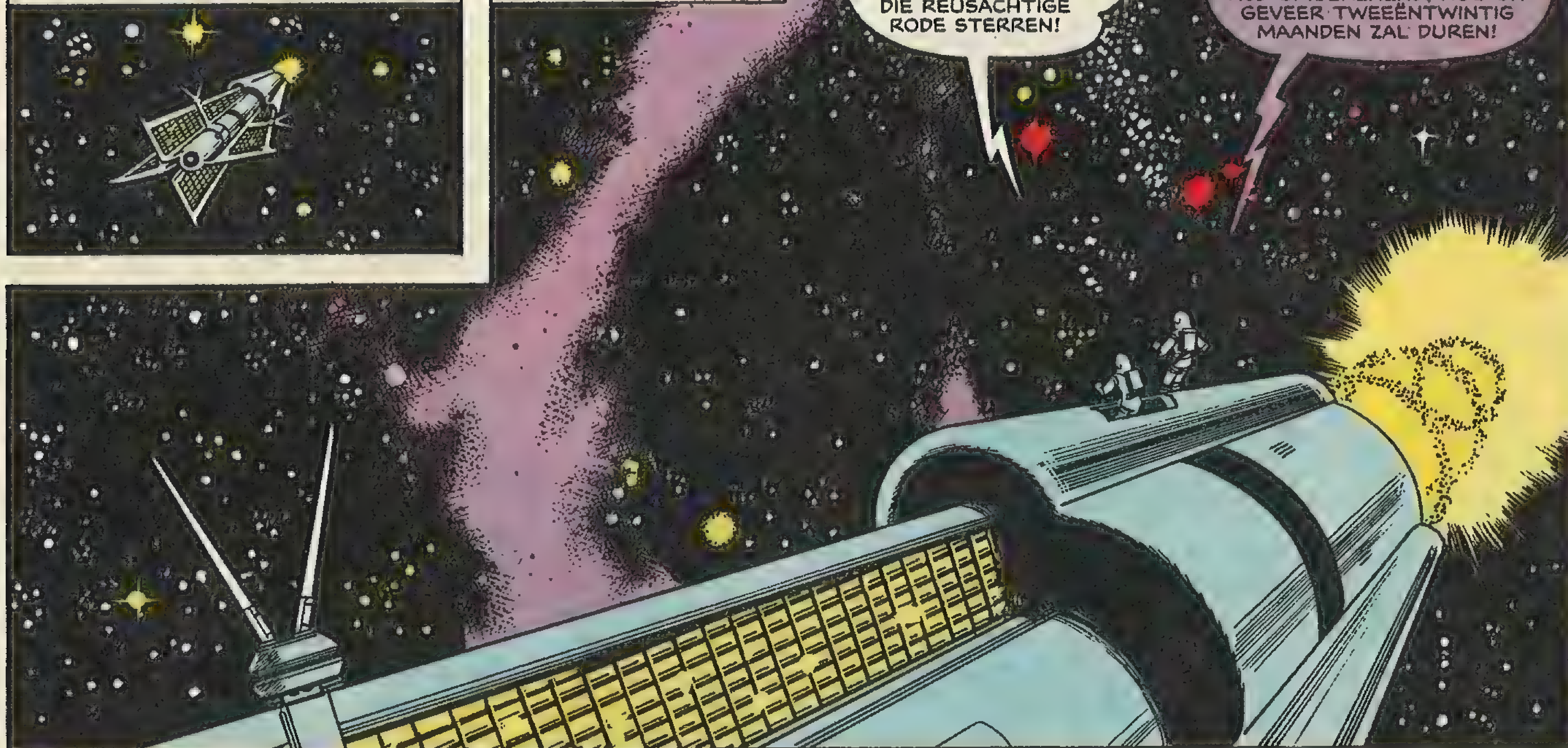
BEGREPEN! IN HET VERVOLG WORDEN DE PROJECTIES AANGEKONDIGD! U KUNT HET BEELDTOESTEL UITSCHAKELEN ALS U DIT WENST.

TERWIJL DE JONDAR OVER ONVOORSTELBARE AFSTANDEN VERDER SNELT, KRIJGEN DE RUIMTEVAARDERS NIEUWE VERKLARINGEN VAN HET INGEBOUWDE BREIN. SPOEDIG KOMEN ZE TE WETEN DAT VOOR DE VOORTBEWEGING VAN HET SCHIP INTERSTELLAIR GAS WORDT GEBRUIKT, DAT OVERAL IN HET HEELAL AANWEZIG IS. DE WERKING VAN DE VERSCHILLENDE INSTRUMENTEN WORDT HUN NU PAS DUIDELIJK GEMAAKT...

DIT SCHIP IS EIGENLIJK EEN GROTE ROBOT, DIE ZIJN TAAK TOT IN DE PERFECTIE UITVOERT EN BOVENDIEN OVER ONZE VEILIGHEID WAAKT. WE KUNNEN HET SCHIP ZELFS ALLERLEI OPDRACHTEN GEVEN!
ALS WE HET SCHIP NU EENS NAAR ONZE AARDE LIETEN KOERSEN?
KOERSVERANDERINGEN DIE TEGEN DE OPDRACHT VAN MATIC INGAAN, WORDEN NIET UITGEVOERD!
PROOST! ALS JE HET NOG NIET WIST...

DE TIJD VERSTRIJKT. ZIJN HET WEKEN, MAANDEN OF JAREN? CLIFF EN ZIJN VRIENDEN VERLIEZEN ELK BESEF VAN TIJD. ZE DODEN DE TIJD MET HET CONTROLEREN VAN DE APPARATUUR, SLAPEN IN DE KLEINE HUTTEN OF LEZEN IN DE SALON WAT OVER FILMSTERREN...

EINDELIJK KONDIGT DE JONDAR AAN DAT ER WORDT AFGEREMD. LANGZAMERHAND NADERT MEN DE SECTOR, WAARIN HET ANTIMATERIESTELSEL ZICH MOET BEVINDEN...

RENDALL EN DEVOON MAKEN OP EEN KEER EEN WANDELING OVER DE BUITENSTE WAND VAN DE JONDAR...
HET DUIZELT ME GEWOON ALS IK DENK AAN DE ENORME AFSTAND, DIE WE NU VAN DE AARDE VERWIJDERD ZIJN, DOC! KIJK EENS NAAR DIE REUSACHTIGE RODE STERREN!
WE BEVINDEN ONS IN VOLSLAGEN ONBEKEND GEBIED, CLIFF! HET BREIN DEELDE ZO JUIST MEDE DAT DE REIS IN AARDSE TIJD OMGEREKEND, NOG ONGEVEER TWEEËNTWINTIG MAANDEN ZAL DUREN!

KIJK EENS NAAR DIE STERRENBEELDEN! EEN ERVAN MOET HET ANTIMATERIESTELSEL ZIJN, CLIFF. ZELFS NU... MAAR WAT IS ER?

HET KLINKT ONWAARSCHIJNLIJK, DOC, MAAR IK GELOOF DAT ER ZICH IETS NAAST HET SCHIP VOORTBEWEEGT!
ONMOGELIJK! DE JONDAR ZOU DAT MOETEN WETEN EN ONS ER VAN TEVOREN... WAREMPEL, JE HEBT GELIJK, CLIFF!

HET GEHEIM VAN GROENENDAAL

door Mary C. Jane

10

Hij sloot de deur voorzichtig achter zich en daar stond Gail alleen in de kille, donkere nattigheid. Ze kroop zoveel mogelijk tegen de muur weg en luisterde met haar ene oor naar het geluid van mogelijke naderende voetstappen en met het andere naar het gestommel dat Conan op zijn speurtocht veroorzaakte. Ze staarde hardnekkig in de richting van de oprijlaan, alsof ze verwachtte dat daar elk ogenblik iemand te voorschijn kon komen.

Het gevolg was dat ze er niets van merkte dat er van de kant van de boomgaard zachte voetstappen op haar afkwamen. Toen ze plotseling een mannenstem hoorde, kromp ze van schrik in elkaar. Ze draaide zich met een ruk om en stiet bijna een gil uit.

„We hadden tot morgen moeten wachten," bromde de stem. „Ik heb het je wel gezegd."

Gail kon de gestalten van de beide mannen niet onderscheiden, maar ze was ervan overtuigd dat er voor haar geen sprake van was om te ontsnappen. Bovendien: wat moest er dan met Conan gebeuren? Ze gaf een korte, harde tik op de deur en hoopte in stilte dat Conan zijn zaklantaarn nu maar uit zou doen. Daarna duwde ze de deur open en sloop naar binnen.

„Er komen twee kerels aan," hijgde ze. „Het is te laat om weg te lopen. We zitten in een val. Wat moeten we nu beginnen?"

Ze voelde zich in het donker stevig bij haar arm gegrepen en werd meegetrokken naar het verste gedeelte van de ruimte. Met een korte flits van zijn zaklantaarn bescheen Conan even de omgeving. Er was een smalle ruimte achter een enorm keukenfornuis. „Daarachter kruipen!" beval hij. „Vlug!"

Ze bereikten hun schuilplaats net op tijd. Juist toen Conan met haar achter het fornuis was weggekropen, hoorden ze de voetstappen van de beide mannen op de stoep.

„De deur zit niet op de grendel," zei een zware stem verwonderd. „Wat zullen we nou hebben? Zou hier iemand zijn geweest?"

De tweede stem klonk wat kalmer. „Maak je niet zo druk. Die ouwe wordt een beetje vergeetachtig. Hij heeft de deur wel meer open laten staan. Kom, laten we naar binnen gaan."

Gail kon haar opwinding haast niet bedwingen, toen ze dit gesprek opving. De stem van een van de kerels kwam haar wel bekend voor. Conan had hem trouwens ook herkend. Het was de stem van Fred Barney.

Hij en zijn metgezel stapten de keuken binnen en zetten een zaklantaarn op de tafel. De lichtbundel was gericht op de muur aan de overkant van het vertrek, zodat de kinderen veilig in het halfdonker bleven zitten.

Plotseling begon de vreemdeling opnieuw te mopperen.

„De kist is weg, zie je dat? Die ouwe kon toch weleens niet zo'n sukkel zijn als jij denkt. Als hij die kandelaars ingepikt heeft. . ."

Fred Barney pakte de zaklantaarn en scheen ermee de keuken rond. „Je hebt gelijk. De kist is weg. Maar ik weet zeker dat Hoppy hem niet heeft meegenomen. Daar heeft ie het lef niet voor."

De andere man liet een gemeen lachje horen. „O, heeft ie daar het lef niet voor? En als hij het nou eens wel heeft gedaan? Wat moeten we er dan aan doen? Dan heeft ie ons mooi te grazen."

„Och kom, die ouwe zou voor geen geld van de wereld in dit zaakje betrokken willen zijn," verklaarde Fred op zijn beurt. „Ik geloof eerder dat hij hem een beetje knijpt. Ik heb hem een paar verboden loterijbriefjes verkocht, moet je weten. Eerlijk, hij geeft geen kik. En trouwens, hij is kippig ook. Hij ziet vast niet zó goed meer, dat hij precies in de gaten heeft wat zich hier allemaal afspeelt."

Opnieuw scheen hij het vertrek rond, zodat de beide kinderen zich nog verder in hun schuilplaats wegdrukten.

„Maar er zijn nog meer dingen weg," zei Fred een ogenblik later op bedachtzame toon. „Een paar dagen geleden stond het hier nog vol met allerlei meubilair. Ik zie die antieke stoelen ook nergens meer."

Nu was het geduld van de vreemdeling blijkbaar op. „We moeten die ouwe meteen te pakken zien te krijgen," zei hij woest. „Laat mij hem de duimschroeven maar eens even aanzetten."

„Niks daarvan," antwoordde Fred koppig. „Ik ken hem veel beter dan jij. Ik zal hem wel even uithoren. Tot dusver is alles goed gegaan. We kunnen nu geen herrie gaan schoppen. Dat zou de manier zijn om juist in de gaten te lopen."

De deur ging open en weer dicht en het licht verdween. Gail stond op het punt een diepe zucht van verlichting

KORTE INHOUD: *Als Gail Foster met haar tweelingbroers Ted en Tim en hun vriend Conan Prescott op een avond langs de leegstaande villa Groenendaal komt, hoort ze vreemde klopsignalen. De volgende dag gaat Gail naar het schuurtje in de tuin achter de villa, waar ze veel van haar vrije tijd doorbrengt. Thuis heeft ze gehoord, dat er in het dorp is ingebroken, iets dat de laatste tijd al meer is gebeurd. Ze ontmoet Conan, die vertelt dat hij is ontslagen door de tuinman Hopkins, die hij altijd hielp. Later ontmoeten ze Steve Craig, die schetsen maakt van huizen in de buurt. Op een avond horen ze stemmen in de villa en de volgende morgen ontdekken ze wielsporen op het gazon. Mevrouw Morgan, de eigenares van Groenendaal, looft een beloning uit voor wie het raadsel ontsluiert. Later horen Gail en Conan opnieuw stemmen in de villa, maar ze zien niemand. Ook van de geluiden die ze op een bandrecorder opnemen, worden ze niet veel wijzer.*

te slaken, toen ze opnieuw de schrik beet kreeg. Met een schurend geluid werd de grendel verschoven.

„Het ding zit een beetje vast," hoorde ze Fred Barney nog op onderdrukte toon zeggen.

Toen klonk er een klik en alles werd weer stil.

Zonder een woord te spreken bleven de kinderen nog een tijdlang in hun gehurkte houding achter het fornuis zitten. Het hart klopte Gail in de keel, zodat ze haast geen adem meer kon krijgen. En Conan was zo van zijn stuk, dat hij helemaal vergat zijn zaklantaarn aan te steken om de onheilspellende duisternis te verdringen.

„We zijn opgesloten," zei hij tenslotte zo zacht, dat het nauwelijks hoorbaar was. En voor de eerste keer sinds hun hele avontuur klonk zijn stem nu ook bang.

Gail moest hem eerst eens stevig op zijn nummer zetten, anders was hij in tranen uitgebarsten. „Maak je nu toch niet overstuur," zei ze streng. „We hebben het aan onszelf te wijten. Laten we eerst maar eens uit dit benauwde hoekje kruipen. Dan kunnen we verder zien."

Toen Conan eindelijk zijn zaklantaarn weer had aangestoken, konden ze het vertrek eens rustig in zich opnemen. Met knikkende knieën kwamen ze tot de ontdekking dat de keukenvensters stevig waren dichtgetimmerd en dat er maar één deur was: die met aan de buitenkant een grendel ervoor.

Het hart zonk hun in de schoenen. Hoe moesten ze het klaarspelen om uit deze gevangenis te ontsnappen?

HOOFDSTUK 11

DOOR DE SPREEKBUIS

Conan rende naar de deur en duwde er zo hard hij kon met zijn schouder tegenaan. Er was geen beweging in te krijgen.

„Niks gedaan," zuchtte Gail. „Die krijgen we nooit open. Misschien kunnen we het nog beter met een raam proberen. Zouden we de luiken niet van binnen uit kunnen wegschuiven?"

„Daar heb ik een bijl of een hamer voor nodig," mopperde haar vriendje.

Hij liet het licht van zijn zaklantaarn door de kamer dwalen en ze keken allebei in alle hoeken en gaten. Een dunne pook, die naast het fornuis hing, was het enige gereedschap dat ze konden vinden.

De luiken hadden al jaren voor de ramen gezeten en waren door de vochtigheid zo uitgezet, dat ze muurvast zaten. Wat Conan ook probeerde, hij kreeg ze niet open.

„Wat zou je denken van dat bovenlicht?" vroeg Gail tenslotte.

Conan klom op het aanrecht en begon aan het bovenlicht te peuteren. Tot hun verwondering gaf het opeens mee.

Gail reikte hem de pook aan en daarmee ging hij het luik te lijf. Terwijl Gail de zaklantaarn in haar rechterhand hield, zocht ze met haar linker steun aan een dikke buis, die langs het bovenlicht liep en zich van de vloer tot het plafond uitstrekte. Onbewust stond ze er stevig tegenaan te drukken, alsof ze daarmee het werk van Conan vergemakkelijkte.

Op een gegeven ogenblik viel de pook hem uit de handen en kwam met een kletterend geluid op de grond terecht. „Ik kom geen steek verder," zei hij moedeloos. „Er zitten geloof ik wel honderd verroeste spijkers in dat luik. We zullen iets anders moeten verzinnen."

Zonder dat ze het wist, scheen Gail met de zaklantaarn langs de buis waaraan ze zich had vastgehouden. Opeens viel het haar op dat er een voorwerp aan vastzat, dat nog het meest deed denken aan een kleine, platte hoorn.

„Moet je zien," fluisterde ze, nadat ze het ding een tijdje nieuwsgierig had bekeken. „Wat zou dat zijn?"

Conan nam de zaak in ogenschouw.

„Het ziet er net uit als het mondstuk van zo'n ouderwetse telefoon."

„Dat dacht ik ook," zei Gail opgewonden. „Weet je wat ik denk? Dat het best een spreekbuis of zo iets kan zijn. Misschien kwamen de stemmen die we laatst hoorden daar wel doorheen."

Conan bekeek het hoorntje met verbaasde blikken van alle kanten. „Hee! Als wij er nou eens door konden praten? Dan konden we, om te beginnen, om hulp roepen."

„Vlug! Laten we het gauw proberen," antwoordde Gail. „Voordat die afschuwelijke kerels terugkomen."

Conan rekte zich op zijn tenen uit en begon zo hard mogelijk in de hoorn te schreeuwen: „Help! We zitten opgesloten. Help!"

Gail stond met haar oor tegen de deur gedrukt. „Ik geloof dat ik je stem buiten kan horen," zei ze hoopvol.

Conan bleef aan het schreeuwen

„We moeten die ouwe meteen te pakken zien te krijgen," zei hij woest.

totdat zijn stem er hees van werd. Telkens wanneer hij even ophield om adem te scheppen, luisterden ze aandachtig of ze ook antwoord kregen. Maar er bleef buiten een doodse stilte heersen.

„Ik denk dat Fred en die andere kerel niet lang zullen wegblijven," zei Conan bij zichzelf. „Ik weet eigenlijk niet wat het verstandigste is: doorgaan met roepen of ophouden. Stel je voor dat die twee ons eens in de gaten krijgen."

Dat vonden ze allebei een beangstigende gedachte. Met hun rug tegen de deur bleven ze een tijdlang besluiteloos zwijgen. Het leek Gail wel een eeuwigheid.

„Laat mij het nog eens proberen," zei ze tenslotte. „Dat wachten kan ik niet langer uithouden."

„Help! Is daar iemand?" riep ze verschillende keren achter elkaar. Ze was er vast van overtuigd dat iemand haar moest horen. Ze vroeg zich af wie er om deze tijd gewoonlijk over de hoofdweg kwamen. Liane en haar hond waren de enigen die haar te binnen schoten. En Liane zou er zonder twijfel als een haas vandoor gaan als ze ook maar het minste gerucht uit het oude huis hoorde komen.

Gail begon te rillen. „Als het nog kouder wordt, lopen we nog kans om hier te bevriezen," zei ze.

Ineens greep Conan haar bij de arm. „Sst," siste hij. Er kwam blijkbaar toch iemand aan. Ze hoorde tenminste een auto stoppen in de oprijlaan.

„We kunnen ons maar beter weer verstoppen," fluisterde hij, terwijl hij met zijn ene hand de zaklantaarn afschermde om te voorkomen dat het licht door de kieren van de vensterluiken zou stralen.

Ze stonden juist op het punt om weer in hun oude schuilhoek achter het fornuis te kruipen, toen er buiten een mannenstem riep: „Conan, zit je hier ergens?"

Het was veldwachter Prescott! Ze waren haast sprakeloos van blijdschap. Even stonden ze stil, alsof ze hun oren niet geloofden. Daarna rende Conan naar de deur. „Ja, ik ben het!" riep hij zo luid mogelijk. „Gail is bij me. We zitten opgesloten!"

Het hart klopte Gail van vreugde in de keel, toen ze even later de grendel voor de deur hoorde wegschuiven. Bijna op hetzelfde ogenblik stapte meneer Prescott de keuken binnen.

„Asjemenou!" riep de veldwachter verbaasd uit. „Wie had ooit kunnen denken dat jullie..."

„Luister eens, vader," viel Conan hem in de rede. „Nou weten we wie de dieven zijn. Fred Barney en een andere kerel. Ze zijn hier geweest en we hebben ze duidelijk horen praten over het gestolen goed."

Zijn vader zette een sterke zaklantaarn op het aanrecht neer en nam de beide kinderen van top tot teen op.

„Zonder dat ze het in de gaten hadden, hebben ze ons hier opgesloten," ging Conan in één adem door. „We hadden ons verstopt daar achter het fornuis, ziet u."

„En ze komen vast en zeker terug ook," voegde Gail eraan toe.

Ze stond van opwinding te trillen op haar benen. Toen meneer Prescott dit merkte, zei hij: „Kom mee, dan kunnen jullie in de auto gaan zitten. Daar is het tenminste niet zo koud." Hij trok de deur achter zich dicht, zonder zich om de grendel te bekommeren.

Terwijl Gail en hij instapten, ging Conan voort met zijn verhaal. „Fred en zijn helper waren kwaad omdat de gouden kandelaars en een paar andere spullen verdwenen waren. Ze denken dat Hoppy die heeft weggenomen en daarom zijn ze naar hem toe gegaan om het hem te vragen."

„Weten jullie dat allemaal wel zeker?" vroeg zijn vader, terwijl hij zich naar voren boog om hun gezichten zo goed mogelijk op te nemen. „Liane heeft me een eigenaardige geschiedenis verteld over geesten die hier op de muren klopten en over stemmen die hier in dit verbrande huis te horen waren. Jullie zijn toch niet..."

„Liane weet niet beter!" riep Conan uit. En Gail zei op haar beurt: „Ons kunt u gerust vertrouwen, meneer Prescott."

De veldwachter lachte. „Des te beter," zei hij. „Maar hoe dachten jullie dat ik je gevonden had? Liane heeft jullie horen roepen. Ik begreep er niets van hoe dat kon, omdat ze niet eens vlak bij het huis was geweest toen ze haar hond uitliet, maar ze hield het stijf en strak vol. Ze is meteen naar huis gerend en heeft me vandaar opgebeld."

Gail was zo verbaasd dat haar vriendinnetje de moed had gehad om hen te hulp te komen, dat ze maar met een half oor naar Conan luisterde, die zijn vader alles vertelde over hun ontdekking van de spreekbuis en over het geklop en de stemmen die zij bij vorige gelegenheden hadden gehoord. Toch viel het haar op dat meneer Prescott hoogst verwonderd was over de twee woorden die ze met behulp van de bandrecorder hadden opgevangen.

„Bij Fowler!" riep hij uit. „Zo, zo. Nu begin ik pas echt te geloven dat jullie op het goede spoor zijn. Ik verdacht Fowler ervan dat hij iets met die inbraken te maken had, maar ik kon het niet bewijzen. Ik geloof dat ik onmiddellijk maar eens achter die twee knapen aan ga, voordat ze al te hardhandig tegen Hoppy gaan optreden. Maar ik zal jullie eerst even naar huis brengen."

Hij startte de motor en reed in snelle vaart naar de woning van Gail. „Je moet me beloven dat je ons geheim tot morgen bewaart, beste meid," zei hij. „Ik wil liever de hele zaak eerst uitzoeken, voordat erover wordt gepraat. Afgesproken?"

„Afgesproken, meneer," antwoordde Gail, terwijl ze uit de auto wipte. „Ik zal er met niemand over praten."

„Prachtig. Conan belt Liane wel even op om haar te vertellen dat jullie weer veilig en wel thuis zijn. Morgen zijn jullie de eersten die te horen krijgen hoe de vork in de steel heeft gezeten."

Bij het openstaande portier van de auto bleef Gail nog even aarzelend staan. „Dat van die dieven en die stemmen begrijpen we nu wel, geloof ik," zei ze. „Maar wat moeten we denken van dat geklop op de muren? Toen we het vanmiddag voor het laatst hebben gehoord, was er niemand anders op Groenendaal dan Steve Craig en Conan en ik. Wie kan dat dan hebben gedaan?"

Veldwachter Prescott fronste zijn voorhoofd. „Dat zou ik ook niet kunnen zeggen," zei hij ernstig. „Dat is nu juist een van de dingen die ik uit ga zoeken. Wees daar maar gerust op!"

HOOFDSTUK 12

HET RAADSEL OPGELOST

De volgende morgen belde Conan direct na het ontbijt op. Hij was zo opgewonden, dat zijn stem bijna oversloeg. „Kun je niet dadelijk hiernaar toe komen?" riep hij. „Vader gaat ons de hele zaak uitleggen. Maar hij wil geen woord loslaten zolang jij er niet bij bent. Ik moet Liane ook waarschuwen. Ik zal haar wel zeggen langs jou te gaan."

Het duurde maar een paar minuten voordat Liane bij het huis van Gail verscheen. Meteen gingen de meisjes samen op stap. Ted en Tim stonden te trappelen van nieuwsgierigheid en van verontwaardiging dat ze niet mee waren uitgenodigd.

Veldwachter Prescott stond het tweetal al bij de deur op te wachten. Stralend van trots ging hij hen onmiddellijk voor naar de zitkamer.

„Jullie begrijpen zeker wel wat er aan de hand is, jongens?" vroeg hij. „De dieven zitten veilig achter slot en grendel! De grote dag is eindelijk aangebroken."

Hij begon zijn verhaal met aan Liane te vertellen wat er precies was gebeurd met Gail en Conan, toen ze de avond tevoren op onderzoek waren uitgegaan. Ze lachte haar vriendjes vriendelijk toe.

WORDT VERVOLGD

„Asjemenou!" riep de veldwachter verbaasd uit. „Wie had ooit kunnen denken dat jullie. . ."

Prinses

PRINSES BELINDA, OVERTUIGD DAT EEN HUWELIJK TUSSEN HAAR ZUS EN PRINS KRAUTZ EEN RAMP VOOR HET LAND ZOU BETEKENEN, ZOCHT IN DE WONING VAN DE EERSTE MINISTER NAAR EEN DOCUMENT. MET HAAR VRIENDEN WAS ZE OP HET DAK GEVLUCHT.

VIA DE SCHOORSTEEN KUNNEN WE BINNENKOMEN!

VALLEN WE DAN NIET NAAR BENEDEN?

NEE, HOOGHEID!

IN DE SCHOORSTEEN ZITTEN IJZEREN TREDEN, WAARVAN DE SCHOORSTEENVEGER ZICH BEDIENT.

IK ZAL EERST GAAN KIJKEN.

JA, ER ZIJN TREDEN!

WE KOMEN!

HOOGHEID, KUNT U ONS ZEGGEN WÁT U ZOEKT?...

IK GA MET JULLIE MEE!

BELINDA WILDE HAAR GEHEIM NOG NIET PRIJSGEVEN, DUS...

INTUSSEN GING KOLONEL BOMBERG HET HUIS BINNEN.

HET HUIS WORDT BEWAAKT, DUS KAN ER NIEMAND BINNENDRINGEN. NU EENS KIJKEN OF DAT DOCUMENT ER NOG IS!

IN DE STUDEERKAMER...

ZENUWACHTIG BEDACHT BELINDA:

IK MOET OPSCHIETEN, WANT HET HUWELIJK KAN ELK OGENBLIK GESLOTEN WORDEN!

IN HET PALEIS WERDEN AL VOORBEREIDINGEN GETROFFEN.

DE KAMER IS KLAAR, HOOGHEID!

BINNEN ENKELE UREN ZULLEN WE GETROUWD ZIJN! IN HET BELANG VAN ONZE BEIDE LANDEN!

VOORAL IN HET BELANG VAN JOUW LAND!

Ondeugd

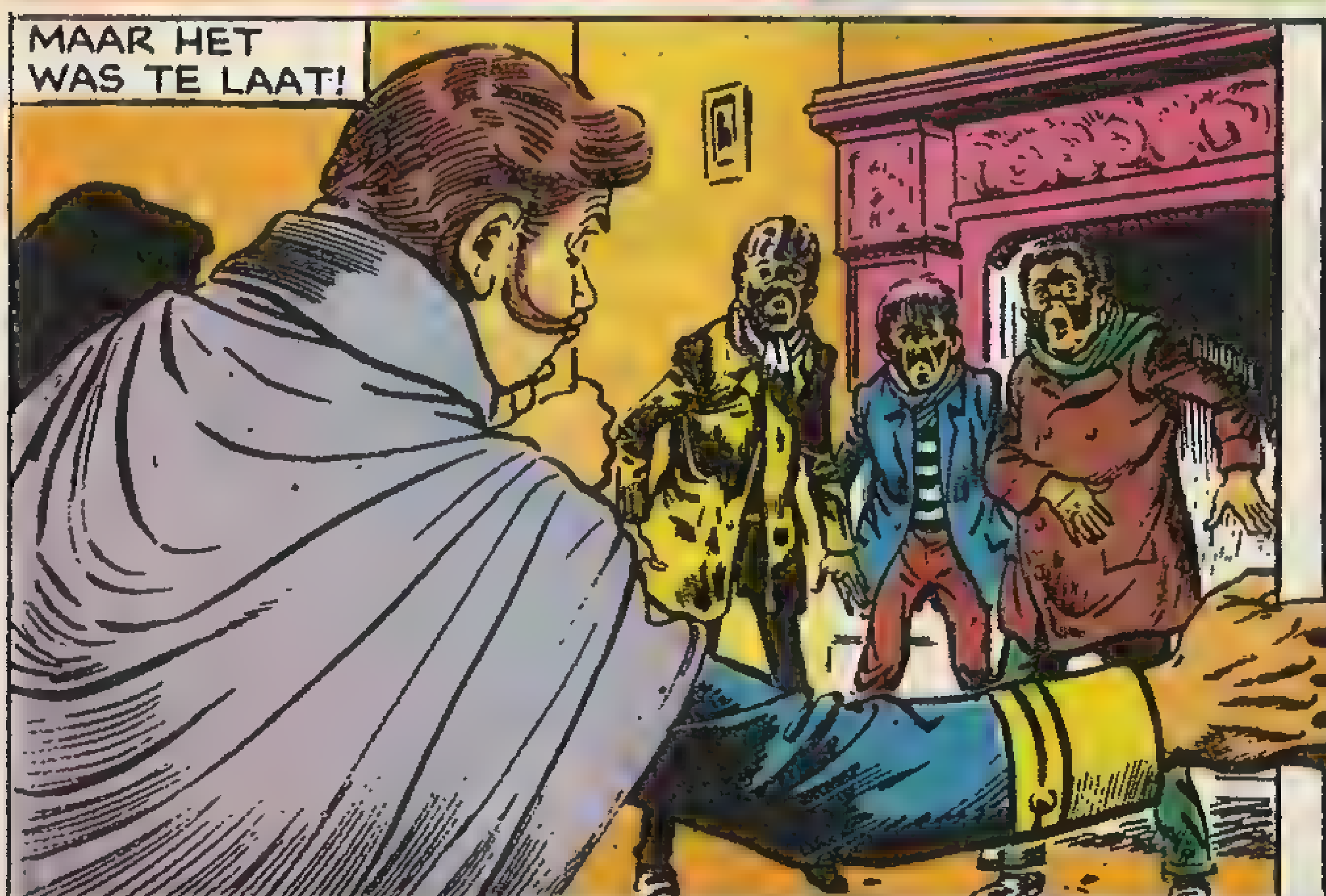

GRAAF FALSTEIN WAS TEVREDEN. NIEMAND ZOU HET HUWELIJK NOG KUNNEN VERHINDEREN.
IK WOU DAT IK WIST WAAR MIJN ZUS BELINDA UITHING!
ALS ZE OPDUIKT, MOET JE HAAR FLINK STRAFFEN!

INTUSSEN IN FALSTEINS HUIS...
WAAR IS DE PRINSES?
ZE KOMT ER AAN!
WE ZIJN IN DE... HEE, WAT IS DAT?

MAAR HET WAS TE LAAT!

IN DE SCHOORSTEEN HOORDE BELINDA WAT ER GEBEURDE.
DAT IS KOLONEL BOMBERG!
NEE!

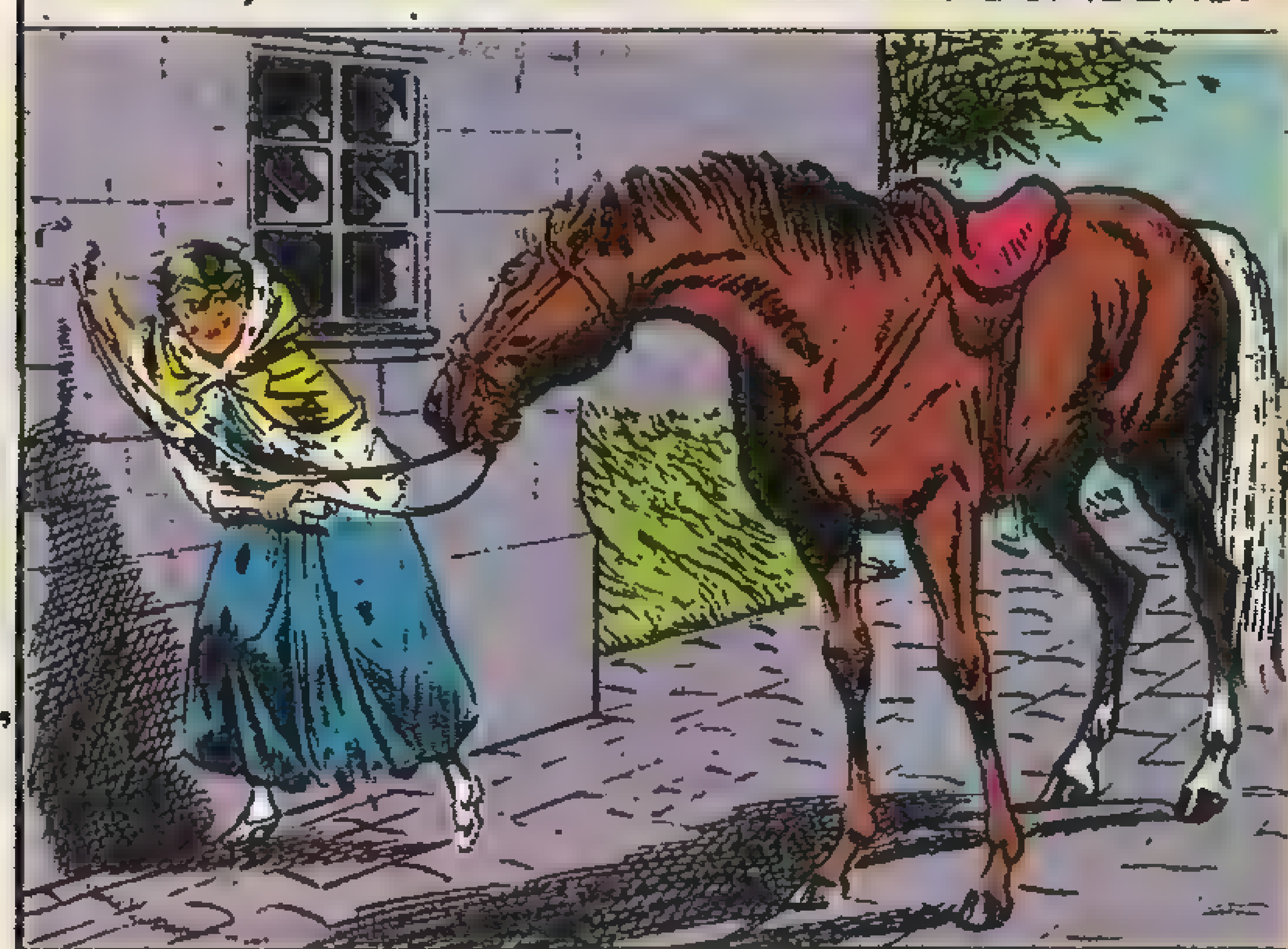
ALLES LEEK VERLOREN. TOEN WERD HET OPEENS STIL EN ZACHTJES KWAM BELINDA NAAR BENEDEN.
DE BEDIENDEN ZULLEN HEN GRIJPEN! NU DAT DOCUMENT...

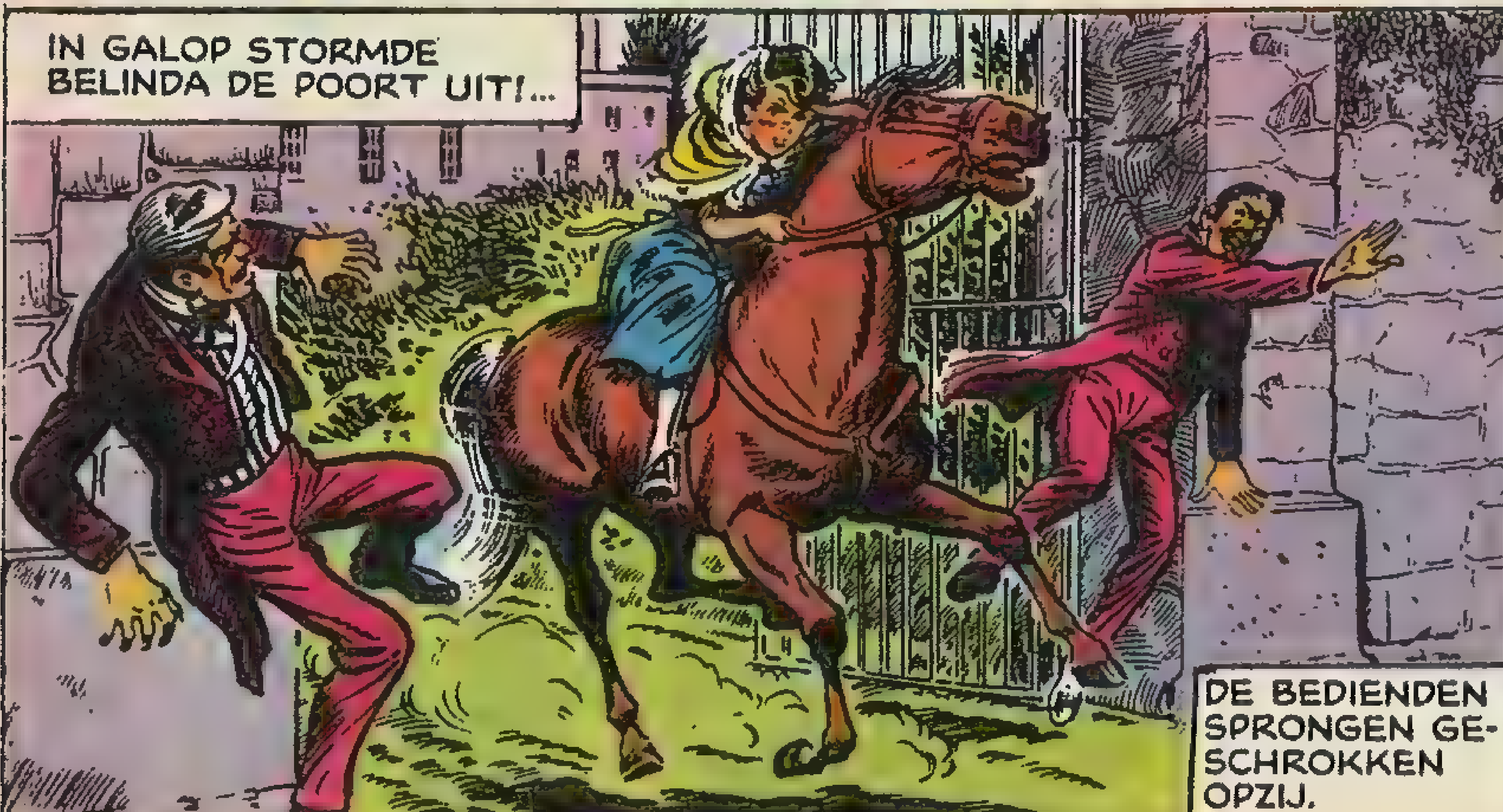
BELINDA KEEK ADEMLOOS TOE...
MOOI, HET IS ER NOG!
NU WEET IK WAAR HET DOCUMENT LIGT!

NAUWELIJKS WAS DE KOLONEL DE KAMER UIT OF BELINDA RENDE NAAR DE LA...
DIT... DIT IS HET! EN HET BEWIJST, DAT HET HUWELIJK IN GEEN GEVAL MAG DOORGAAN!

BELINDA HOLDE NAAR BUITEN EN VOND EEN PAARD, HET PAARD VAN KOLONEL BOMBERG!

IN GALOP STORMDE BELINDA DE POORT UIT!...
DE BEDIENDEN SPRONGEN GESCHROKKEN OPZIJ.

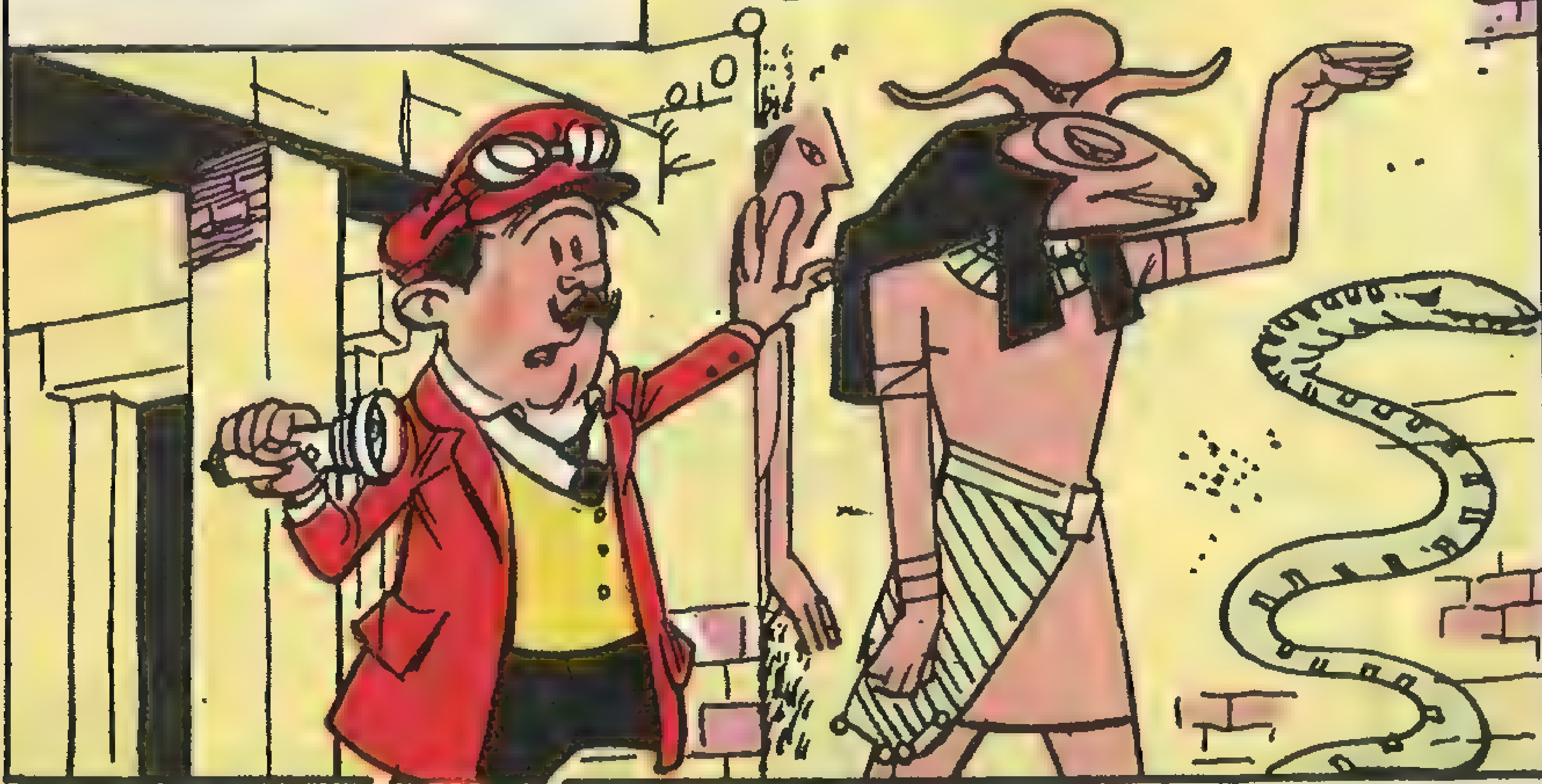

INTUSSEN IN HET PALEIS...
WEL BEDANKT. IK MOET NU NAAR DE GROTE ZAAL. DE PLECHTIGHEID NADERT!

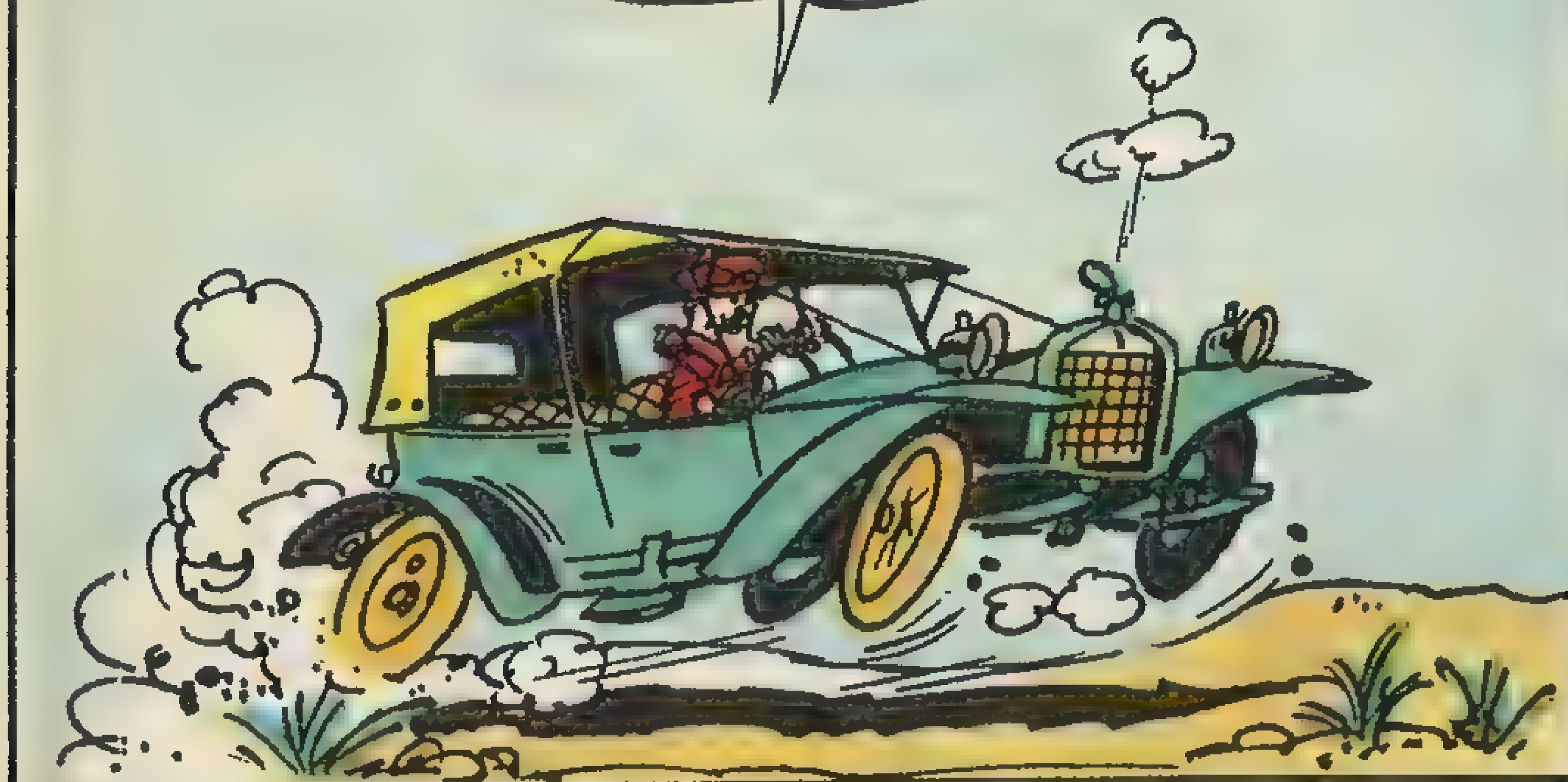

Kareltje Sprint

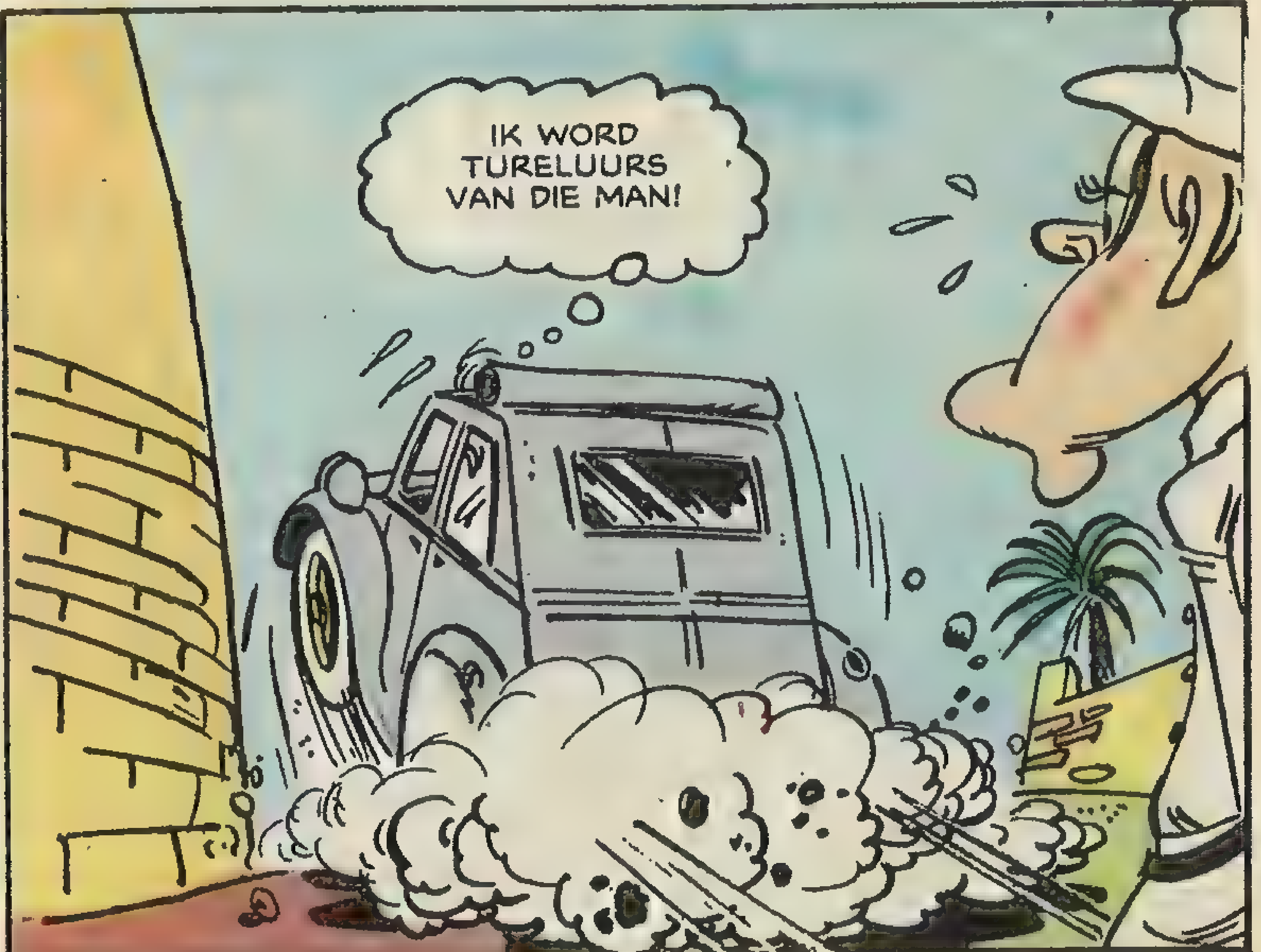

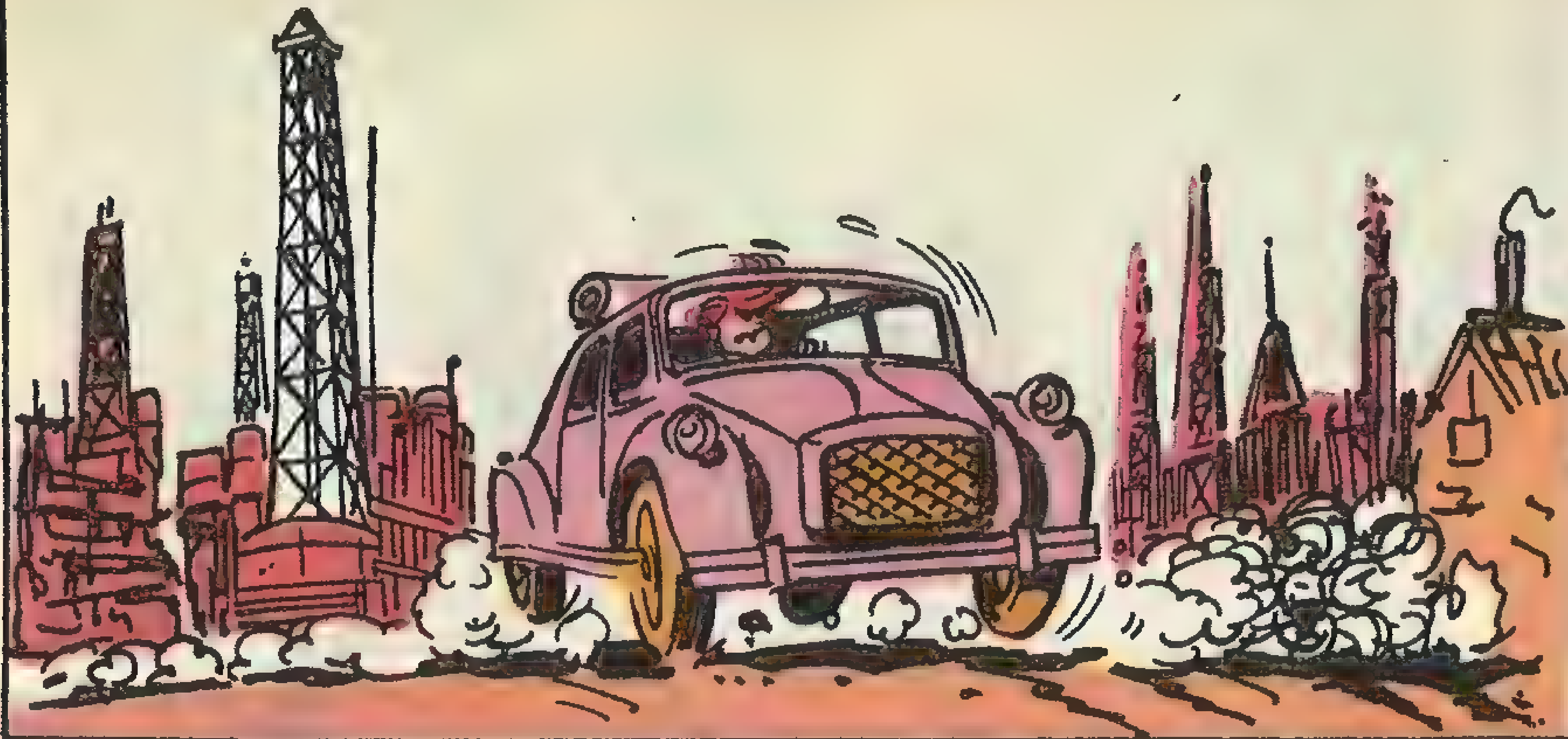

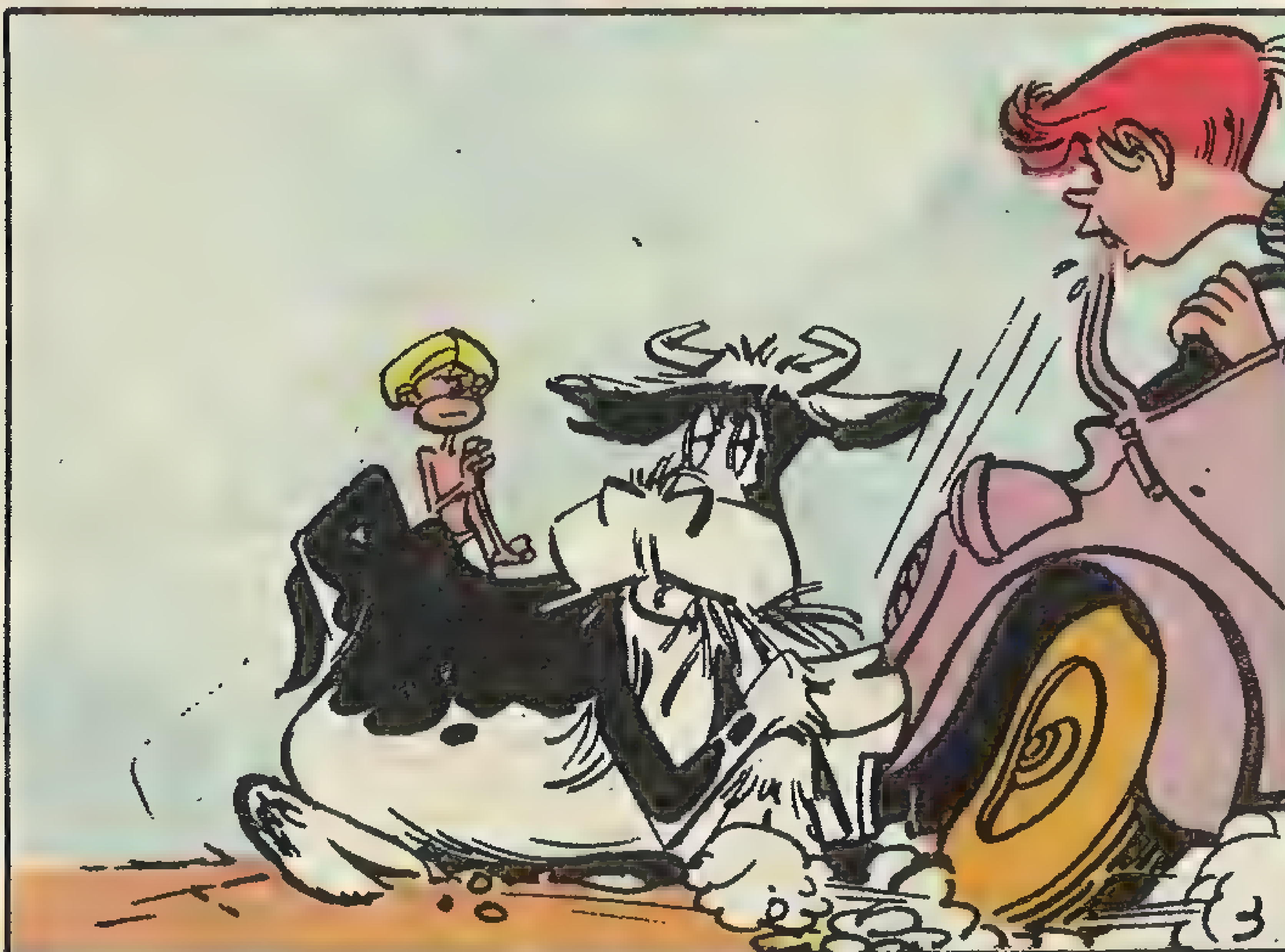

KARELTJE TROK HET HELE MIDDEN-OOSTEN DOOR ZONDER DAT HIJ ERIN SLAAGDE DE HEER KWARANTA TE VINDEN.

EN AAN DE INDIASE GRENS...
HEBT U EEN ITALIAAN GEZIEN IN EEN OUDE AUTO?
HIJ IS TWEE DAGEN GELEDEN GEPASSEERD!

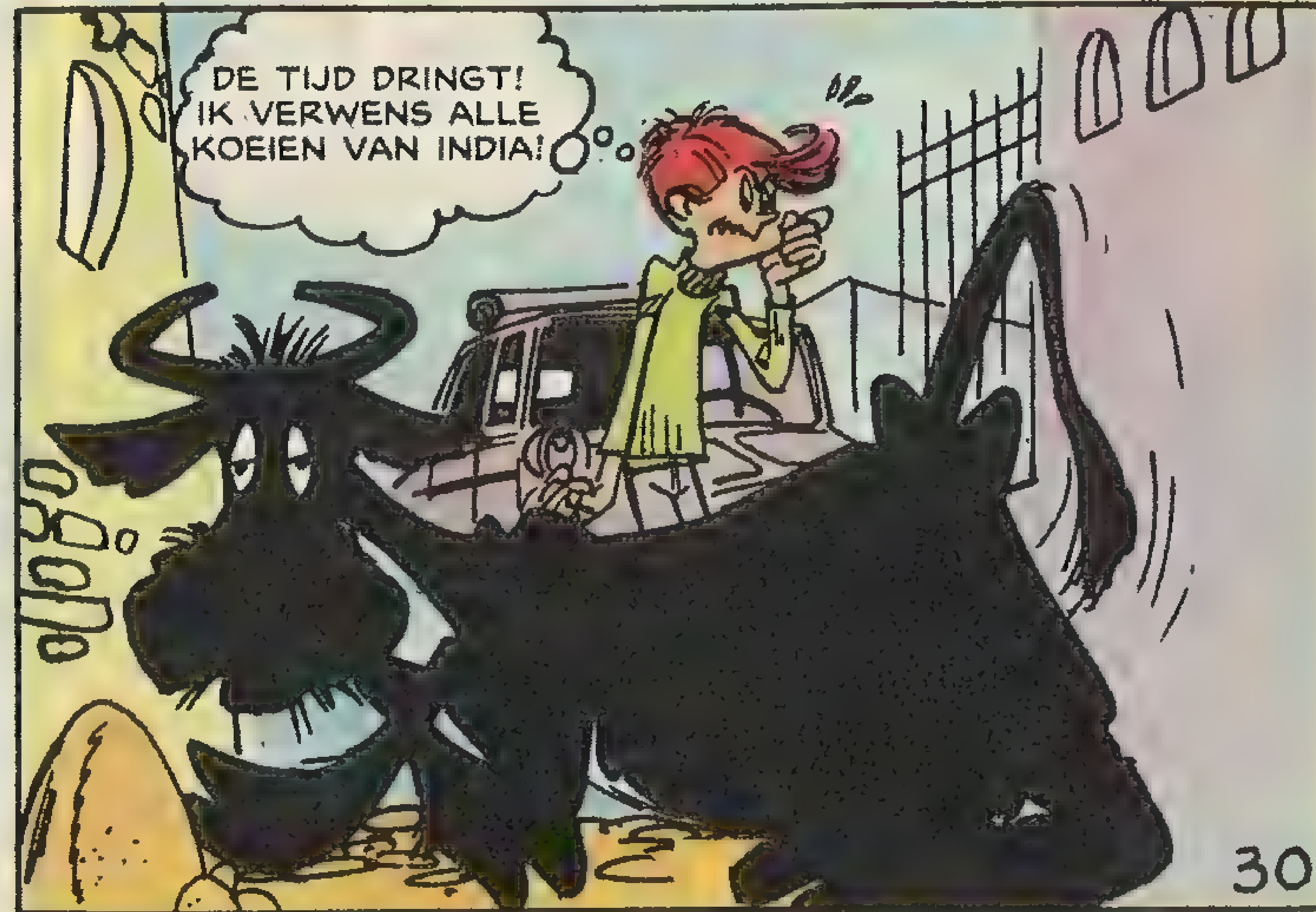

ALS IK DE BOOT NAAR OSAKA WIL HEBBEN, MOET IK BINNEN TIEN DAGEN IN CALCUTTA ZIJN!

CALCUTTA...
IK HEB NOG EEN PAAR MINUTEN OM DE HAVEN TE BEREIKEN VOOR HET SCHIP VERTREKT!

OPZIJ, VERWENSTE KOE!
IK RAAD DE SAHIB AAN HAAR NIET TE SCHOPPEN!

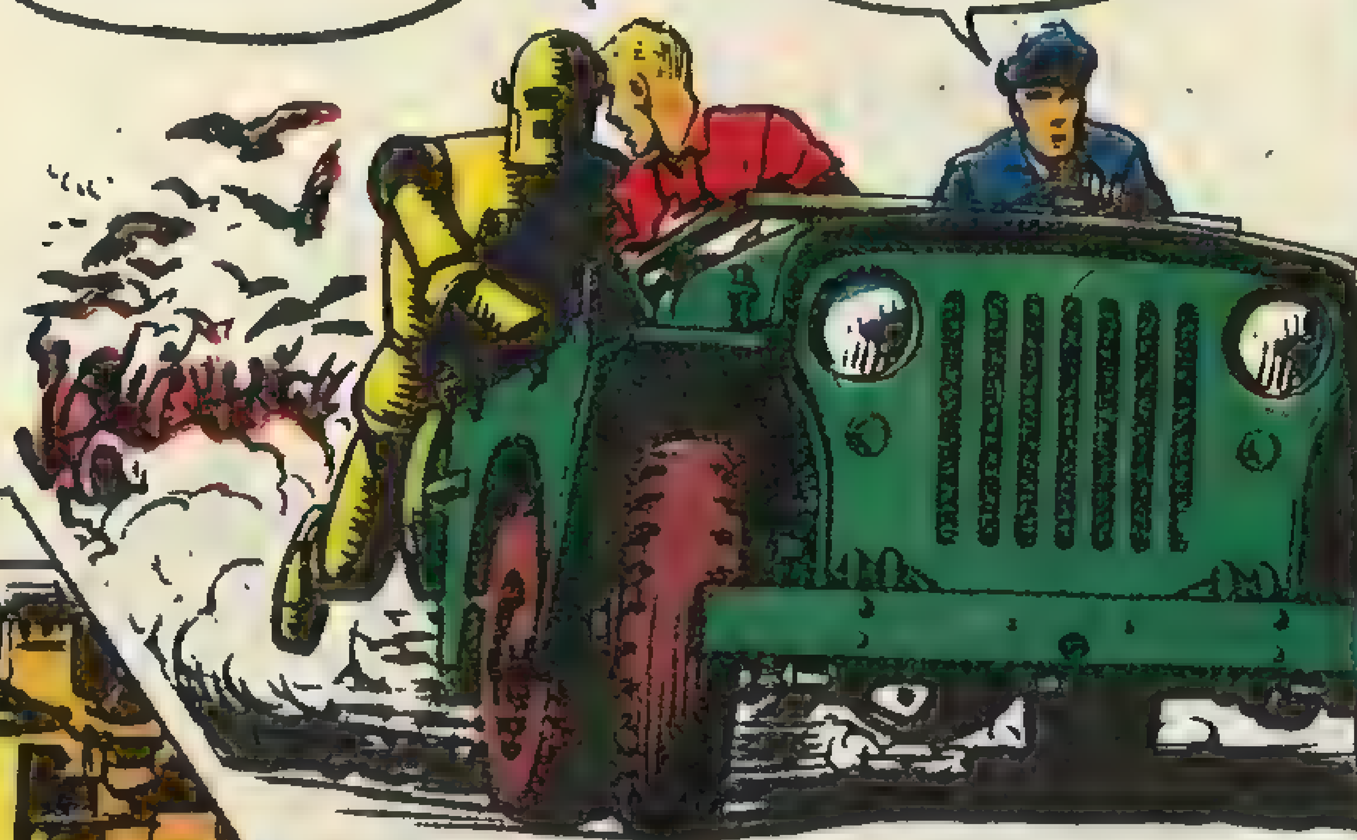

DE KOEIEN ZIJN HEILIG! MEN MAG HEN NIET AANRAKEN!
MAAR HOE KRIJG IK HAAR WEG?
©real presse

DE TIJD DRINGT! IK VERWENS ALLE KOEIEN VAN INDIA!
30

DE MAN VAN STAAL

TED, KEN EN ARCHIE ZIJN OP HET EILAND SUJANA, DAT DOOR VLIEGENDE MONSTERS GETEISTERD WORDT, OP ZOEK NAAR EEN ZEKERE VARAN. DEZE HITST EEN MENIGTE TEGEN HEN OP EN DAAROM LAAT ARCHIE EEN KUDDE VEE LOS.

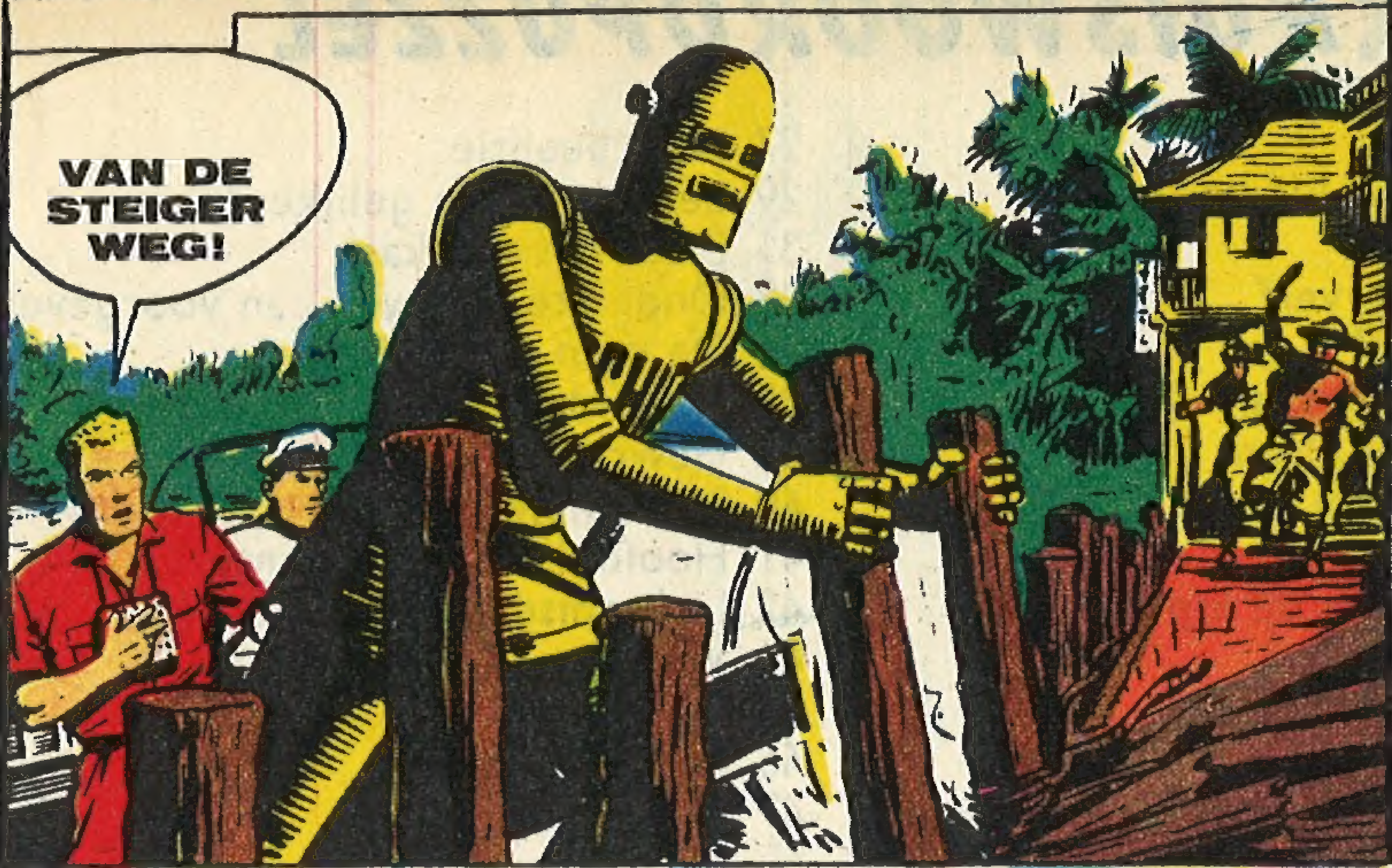

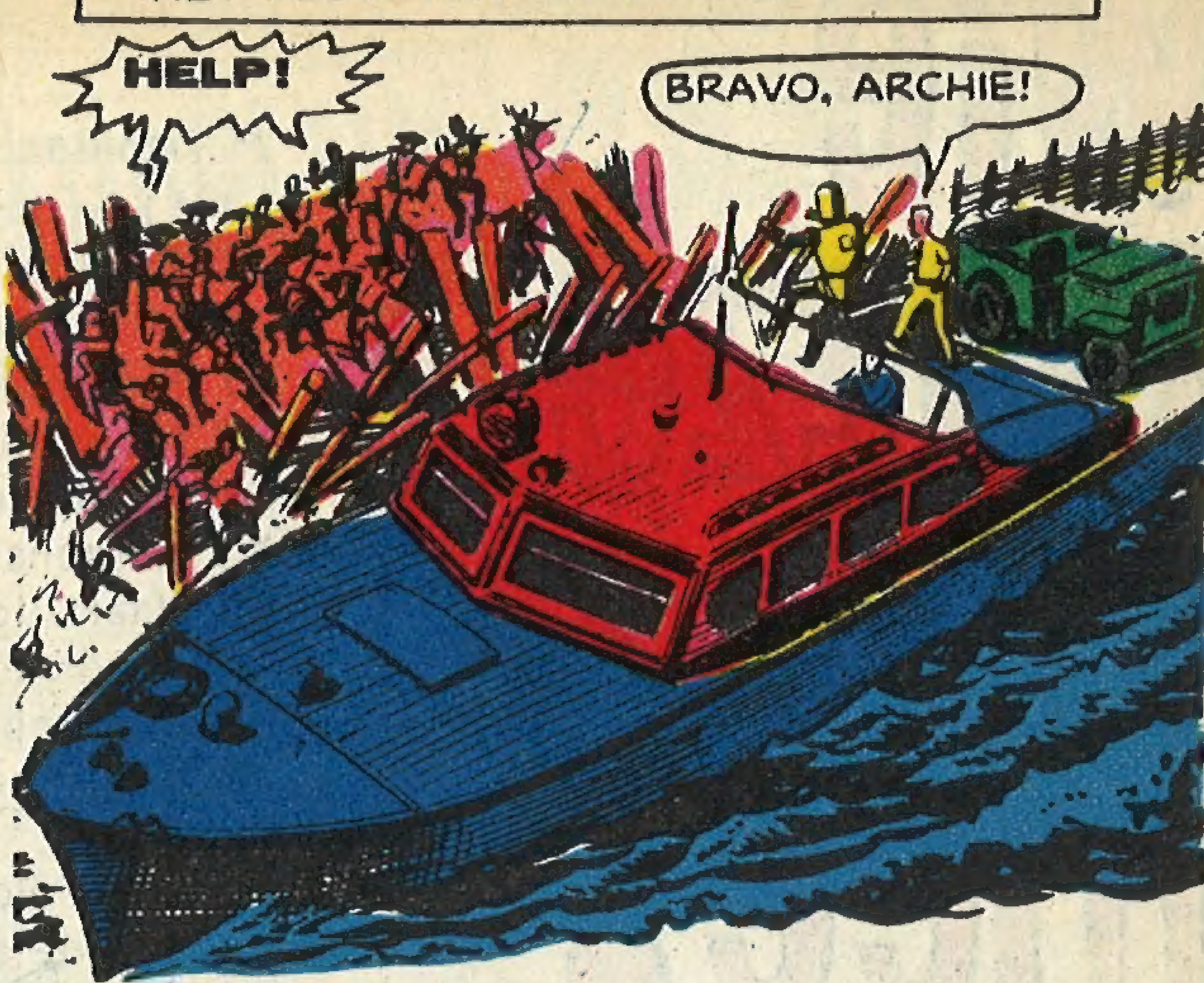

ARCHIE SPRINGT NAAR VOREN OM TEDS BEVEL UIT TE VOEREN...
VAN DE STEIGER WEG!

HET RESULTAAT IS VERBLUFFEND!
HELP!
BRAVO, ARCHIE!

EVEN LATER...
ZO, DAT BAD ZAL HEN WEL AFKOELEN!

MAAR VARAN ROEPT:
IN DE BOTEN, MANNEN! ACHTERVOLG HEN! ZE MOGEN NIET ONTSNAPPEN!

KEN ONTDEKT AL GAUW DE ACHTERVOLGENDE BOTEN.
TED, ZE KOMEN ONS ACHTERNA!
MOOI! DAT GEEFT ONS DE KANS VARAN TE GRIJPEN EN HEM TE DWINGEN ONS ALLES TE VERTELLEN!

VLAK VOORBIJ EEN BOCHT IN DE RIVIER STUREN ZE HET JACHT NAAR DE OEVER.
TOE MAAR, ARCHIE! HET ZAL VAN JOU AFHANGEN OF WE ERIN SLAGEN!

OP TEDS BEVEL KAPT ARCHIE EEN HOEVEELHEID TAKKEN AF.
MOOI ZO, ARCHIE, BRENG DE HELE BOEL NU AAN BOORD VAN ONS JACHT!
WAT BEN JE VAN PLAN?

AL GAUW GAAT HET JACHT SCHUIL ONDER EEN VRACHT TAKKEN.
ARCHIE CAMOUFLEERT HET JACHT! ZE ZULLEN ONS HIER NOOIT VINDEN!

DE INBOORLINGEN GEVEN DE ACHTERVOLGING OP...
DE BLANKEN EN HUN ROBOT ZIJN WEG! NERGENS EEN SPOOR VAN HEN!
ZEG VARAN DAT ZE VERDWENEN ZIJN!

DE BOTEN MAKEN RECHTSOMKEERT EN TED ZEGT:
ALS DE SCHEMERING INGEVALLEN IS, GAAN WE TERUG NAAR DE STAD EN ONTVOEREN VARAN!

Wie puzzelt er mee?

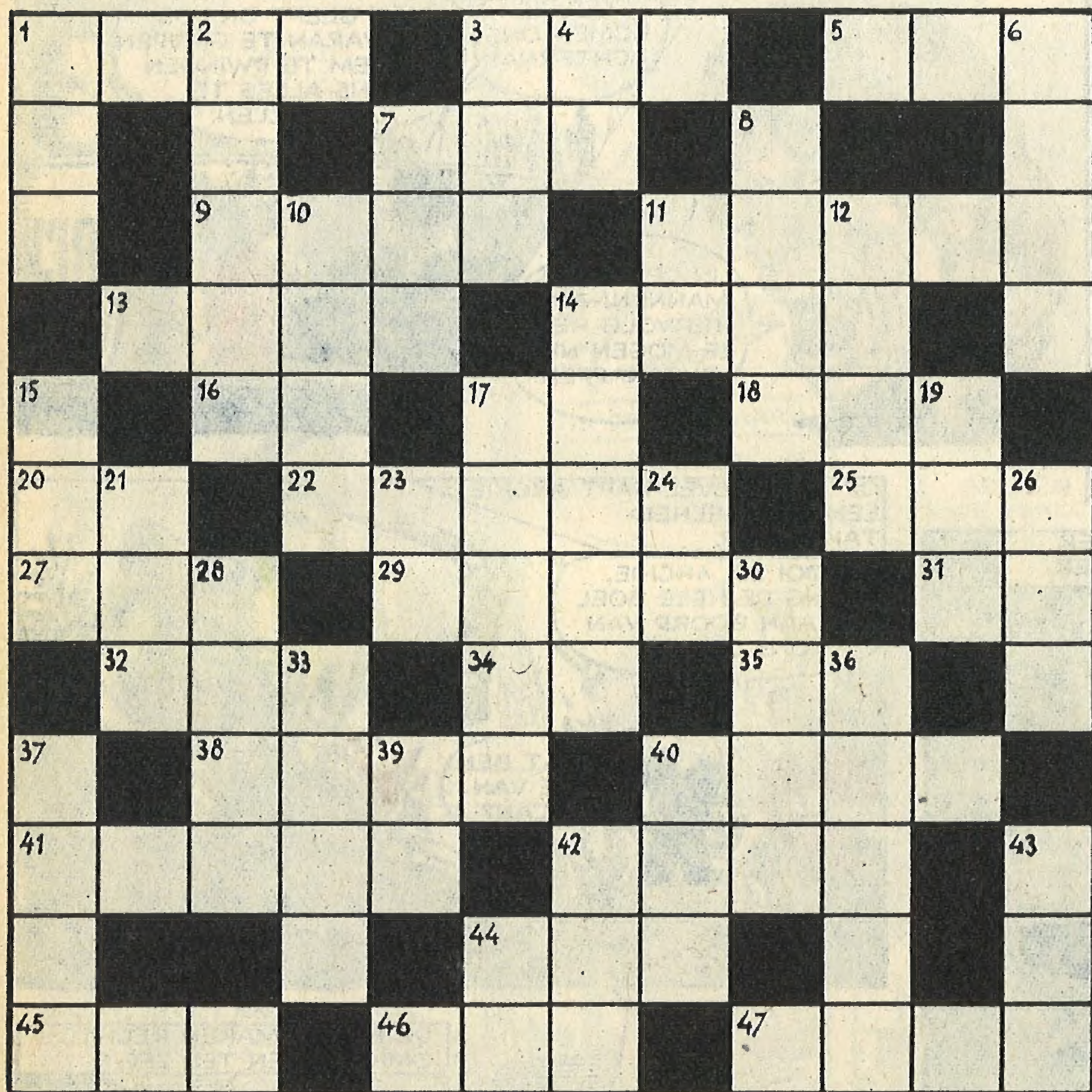
KRUISWOORDPUZZEL

Horizontaal:

1 Licht bovenkledingstuk
3 Familielid
5 Glanzende verf
7 Plakmiddel
9 Inwendig orgaan
11 Landstreek, laan
13 Jongensnaam
14 Vaartuig
16 Produkt van de kip
17 Uitroep
18 Schrijfgereedschap
20 Rund
22 Voor voetgangers bestemd deel van de straat
25 Boze afgunst
27 Borstbeentje
29 Eén van twee gelijke delen
31 Deel van een kast
32 Onderste deel van een voorgevel
34 De dato (afkorting)
35 Hare Majesteit (afkorting)
38 Gewricht
40 Stroompje
41 Hoofdplaats van Drente
42 Lichaamsdeel
44 Vergif
45 Wiel
46 Snijgereedschap
47 Gierigaard

Verticaal:

1 Kip
2 Rode kleurstof
3 Hoororgaan
4 Voorzetsel
6 Boekomslag
7 Mal, raar
8 Zwarte lekkernij
10 Bloem
11 Muzieknoot
12 Voedsel
14 Nabootsing in hout, steen of metaal
15 Kever
17 Bescherming
19 Rivier in Egypte
21 Teleurgesteld, mismoedig
23 Technische hogeschool (afkorting)
24 Gelukwens op visitekaartje
26 Mannetjesbij
28 Klein geweer
30 Warme drank
33 Spaanse meisjesnaam
36 Lengtemaat
37 Twee stuks
39 Voorzetsel
40 Gelukje
42 Diersoort, die in het water leeft
43 Vermogend
44 Persoonlijk voornaamwoord

WOORDEN BREIEN

Door telkens één letter te verwisselen, maar zó, dat je steeds een goed woord krijgt, kun je van het ene woord een ander maken. Bijvoorbeeld: GRAS — KRAS — MARK — MERK — MELK. Van GRAS heb je dan MELK gemaakt. Je ziet wel dat de letters niet in dezelfde volgorde hoeven te blijven staan.

Wie kan nu STEEN veranderen in BROOD? Het is de bedoeling zo weinig mogelijk tussenwoorden te gebruiken en geen vervoegingen, verbuigingen of namen.

OPLOSSINGEN VAN DE RAADSELS UIT HET VORIGE NUMMER

REKENEN MET WOORDEN

Broos — roos = B
Room — oom = R
Over — ver = O
Opa — pa = O
Dar — ar = D
X = dus het woordje BROOD.

DUBBELWOORDEN

ORDE is regelmaat, maar ook een onderscheiding.

NAGEL is een deel van de vinger, maar ook een spijker.

WEEK is een tijdvak, maar betekent ook zacht.

BONT is een dierevacht, maar betekent ook veelkleurig.

GRAM is een gewicht, maar betekent ook toornig.

KLAAR is gereed, maar ook betekent het helder.

Map en Moppie

WAT EEN HITTE! IK GA ZWEMMEN! GA JE MEE?

MET DIT WEER IS HET ZWEMBAD OVERVOL!

DIT IS VAST VEEL LEUKER!

TOT ZIENS!

VLIEGVELD
RONDVLUCHTEN

WAT EEN GENOT! BETER DAN IN ZO'N DRUK ZWEMBAD!

KIJK, DAAR HEB JE HET ZWEMBAD!

KUNNEN WE NIET IETS LAGER VLIEGEN, DAN KAN IK MIJN VRIENDIN ZIEN?

ALS U HET TOESTEL IETS MEER DRAAIT, DAN ZIET ZE ME VAST WEL!

AI!

HELP!

HEE, MAP, KOM JE TÓCH NOG EVEN EEN DUIK NEMEN?!

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassaulaan 51, Haarlem. Abonnementsprijs: 25 cent. Losse nummers: 35 cent.
Voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.
Bij betaling van abonnementsgeld: postrekening 682400 t.n.v. Sjors van de Rebellenclub, Haarlem. A.u.b. vermelden: abonnement per post of per bezorger.